Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXVII Nr. 7578 | Miercuri 10 ianuarie 1968 | 6 PAGINI — 30 BANI

ÎN ZIARUL DE AZI: ● Avem nevoie de amenajări care „iau ochii" sau de unități utile și rentabile? ● Chestiuni actuale în sfera organizării sanitare ● Tribuna experienței înaintate: Parametrii proiectați au fost atinși cu șapte luni mai devreme ● Construcții zootehnice în impas ● Personalitatea cenaclului literar ● Puncte de vedere: Educația în școală trebuie să aibă un caracter unitar

DEZBATEREA SARCINILOR DE PLAN PE 1968 ÎN ÎNTREPRINDERI

Problema de bază: FUNCȚIONAREA CONSTANTĂ CU INDICI SUPERIORI A AGREGATELOR

Laminorul bluming „1 000" este denumit și azi, pe drept cuvînt, „poarta" Hunedoarei, locul unde, prin metalul său, marele combinat siderurgic își dă mîna cu întreaga economie națională. El a fost proiectat pentru un milion tone laminate anual. Dar, în scurtă vreme, laminatorii de aici — muncitori, ingineri și tehnicieni — au reușit să facă un salt serios înainte, ajungînd aproape la dublul capacității de producție proiectate. Blumingul, împreună cu laminorul „750" formează secția bluming-semifabricate din combinatul hunedorean.

La recenta adunare a salariaților din această secție, în cadrul căreia s-au dezbătut sarcinile de plan pentru anul în curs, pentru capitolul realizări s-a rezervat un spațiu restrîns, numai ca să se enunțe telegrafic cîteva cifre. Iată-le, așa cum au fost ele redate de inginerul **Vasile Văzdăuțeanu**, șeful secției: „S-au produs în 1967 peste plan 12 017 tone blumuri și 50 217 tone semifabricate. Toți indicatorii valorici și tehnici au fost depășiți".

Dezbaterile au vizat în primul rînd marile rezerve existente la cele două laminoare, posibilitățile de valorificare a acestora în scopul creșterii și diversificării producției de laminate la Hunedoara. **„Problema de bază** — arată inginerul **Ion Mihuț** — **o constituie și acum sporirea la nivelul posibilităților a timpului**

(Continuare în pag. a III-a)

Combinatul siderurgic Galați

ÎN FAȚA UNEI ETAPE HOTĂRÎTOARE

Ing. Leonard STOIAN
secretar al Comitetului regional Galați al P.C.R.

Începutul unui an nou de muncă constituie întotdeauna prilej de analiză a realizărilor pe anul care a trecut, de concentrare a eforturilor pentru evitarea neajunsurilor ce au existat, de elaborare a măsurilor care să asigure condițiile cele mai bune pentru îndeplinirea exemplară a planului de stat. Privind prin această prismă, colectivele de muncitori, ingineri și tehnicieni din industria regiunii Galați au de rezolvat în acest an multiple și complexe probleme, nemijlocit legate de creșterea producției globale industriale, pe ansamblul regiunii, cu 20 la sută față de anul trecut, concomitent cu îmbunătățirea substanțială a indicatorilor calitativi ai planului.

Aproximativ 68 la sută din sporul de producție amintit urmează să fie realizat la Combinatul siderurgic de la Galați, unul dintre obiectivele de cea mai mare importanță pentru dezvoltarea economiei naționale în actualul cincinal. Siderurgiștii gălățeni au pornit în nou an dispunînd de experiență și condiții care le permit să abordeze sarcinile de plan cu suficientă maturitate, de posibilități ce urmează a fi fructificate și materializate mai din plin ca pînă acum. În acest an, la combinatul siderurgic intră în producție cel mai mare furnal al țării — furnalul de 1 700 metri cubi — care va lucra cu minereu aglomerat autofondant produs la sectorul de aglomerare. În trimestrul I, noua oțelărie, dotată cu convertizoare cu insuflare de oxigen, — prima de acest gen din țară — va permite obținerea oțelurilor calmate și necalmate la un preț de cost mult mai redus față de oțelul elaborat în cuptoarele Martin. Laminorul Slebing universal de 1 150 mm va prelucra lingouri de 10—20 tone în brame necesare fabricării în continuare a produselor plate. Se va dezvolta capacitatea laminorului de tablă groasă și vor intra în funcțiune sectorul termoenergetic, sectorul de materiale refractare și alte unități conexe. **Aceste mari obiective se situează din punct de vedere al concepției tehnice, al capacității lor de producție, la nivelul unor obiective similare puse în funcțiune în ultimii ani în țările puternic dezvoltate industrial.** Aparatajele de automatizare, măsură și control cu care sînt dotate obiectivele menționate asigură funcționarea instalațiilor tehnologice în condițiile obținerii unei productivități ridicate și a unor produse de calitate.

Răspunderea ce revine colectivului combinatului siderurgic ne apare în adevărata ei semnificație dacă ne gîndim la faptul că **în acest an este prevăzut a se obține aici 96 la sută din sporul producției de fontă pe economie față de anul trecut și 71 la sută din creșterea producției de oțel.** Combinatul va produce, în anul 1968, 720 000 tone fontă, 600 000 tone oțel, 635 000 tone tablă, precum și cantități importante de construcții metalice, utilaj siderurgic, piese de schimb și altele. Sînt sarcini de mare însemnătate, a căror realizare impune elaborarea și aplicarea de măsuri energice în vederea respectării stricte a termenelor de intrare în producție a noilor capacități, asigurării funcționării în cele mai bune condiții a fiecărei instalații, a fiecărui agregat. Munca ce se va desfășura în acest an trebuie să înregistreze un nivel **calitativ** superior, mai ales în ce privește concentrarea forțelor spre obiectivele care urmează să intre în funcțiune în perioada imediat următoare, precum și spre finalizarea fiecărei lucrări. Faptul că obiectivele importante urmează a fi puse în funcțiune în primul semestru cere din partea **beneficiarului, constructorilor și proiectanților, să acționeze în comun pentru terminarea montajului, efectuarea probelor și începerea producției, să conlucreze operativ în rezolvarea diferitelor probleme și neajunsuri care pot apare în mod inerent în această perioadă.**

Întrucît planul de producție prevede realizarea unor cantități sporite de tablă, combinatului siderurgic trebuie să i se asigure o aprovizionare ritmică cu materie primă, pentru ca laminorul să funcționeze neîntrerupt, cu indici superiori. În acest sens, este nevoie de un sprijin susținut din partea Ministerului Industriei Metalurgice.

O rezolvare urgentă trebuie găsită **asigurării condițiilor necesare pentru întreținerea utilajelor și echipamentelor aflate în exploatare**, sau

(Continuare în pag. a III-a)

LA „CLUJANA"

5 noi linii tehnologice

CLUJ (corespondentul „Scînteii"). La Fabrica de pielărie și încălțăminte „Clujana" au intrat în producție industrială, în prima zi de lucru a anului, 5 noi linii tehnologice pentru fabricarea încălțămintei. Ele sînt dotate cu utilaje de înalt nivel tehnic. Noile linii au o capacitate de 2,5 milioane perechi încălțăminte pe an și sînt amplasate într-o clădire cu cinci nivele, cu condiții excepționale de lucru și dotări sociale. O parte însemnată din producția acestor noi linii este destinată exportului, care în acest an prezintă o creștere de 70 la sută față de anul trecut.

Colecția de modele prezentată organelor comerciale pentru sezoanele primăvară-vară cuprinde peste 200 de articole.

Nivelul interpretării științifice a tezaurului nostru cultural

opinii

Îmbucurător și semnificativ este faptul că se semnalează tot mai des necesitatea unei preocupări organizate și constante pentru un domeniu încă insuficient cunoscut, în ciuda aparențelor : ne referim la istoria culturii și mai cu seamă la istoria culturii românești.

Îmbucurător, întrucît nu arareori, în învățămîntul mediu și superior, în manuale, cursuri universitare și chiar în tratate academice, problema evoluției istorice a culturii noastre și a celei universale a fost abordată prin metoda — în fond cea mai comodă, chiar dacă și cea mai puțin indicată — a juxtapunerii datelor privind diferitele domenii culturale (învățămînt, literatură, știință, arte) în diferitele etape ale istoriei, fără vreun interes deosebit pentru evidențierea trăsăturilor comune, a elementelor aceluiași „stil", detectabile în orice perioadă și direcție a activității umane.

Semnificativ, deoarece marchează, pe treapta actuală a dezvoltării culturii, o legitimă dorință de surprindere retrospectivă a principalelor ei trăsături, a jaloanelor celor mai însemnate din istoria sa, ca și o apetență, ușor de înțeles, pentru sinteza științifică superioară. Ne aflăm într-o etapă a culturii în care scrierea istoriei acesteia nu se mai poate dispensa de cunoașterea amănunțită a celor mai noi rezultate ale cercetărilor datorate istoricilor, arheologilor, istoricilor de artă, folcloriștilor, sociologilor. Adunarea și interpretarea unui bogat material în sinteze — dintre care unele au apărut parțial — pentru diferite domenii ale științei istorice românești nu au dus încă, în marea majoritate a cazurilor, și la o cunoaștere esențială măcar a principalelor momente din istoria culturii noastre, înțeleasă nu ca o înșiruire de fapte sau de fenomene studiate separat, ci ca un tot organic, străbătut de firele unor conexiuni ce nu pot fi surprinse la cea dintîi privire.

Evident, nu e în intenția noastră a pleda pentru transformarea istoriei culturii într-o „științță a științelor" istorice sau a celui ce se îndeletnicește cu studiul ei într-un atoatecunoscător. Credem doar că tot mai mult, la nivelul actual al specializării chiar și în științele umaniste, istoricul culturii nu mai poate fi nici un eseist facil, gata oricînd pentru formularea unor speculații arbitrare, nici un cercetător care să abandoneze altora sarcina de a ajunge la încheieri de o rezonanță mai vastă.

Apelînd la un domeniu care ne e mai familiar, acela al istoriei de artă și în special al istoriei artei vechi românești, vom aminti că tot mai mult în ultimul timp, pe linia unor tradiții de prestigiu, specialiștii se opresc tocmai asupra acelor fapte de artă ce întruchipează în mod esențial trăsături ale unor momente din istoria culturii noastre. Așa stau lucrurile — pentru a enumera, cu inerente omisiuni, un șir de probleme în cercetare — cu abordarea începuturilor civilizației românești într-o vreme pe care o cunoaștem tot mai bine tocmai prin aspectul artistic al culturii materiale; cu studierea locului artei în ansamblul civilizației

Răzvan THEODORESCU

(Continuare în pag. a IV-a)

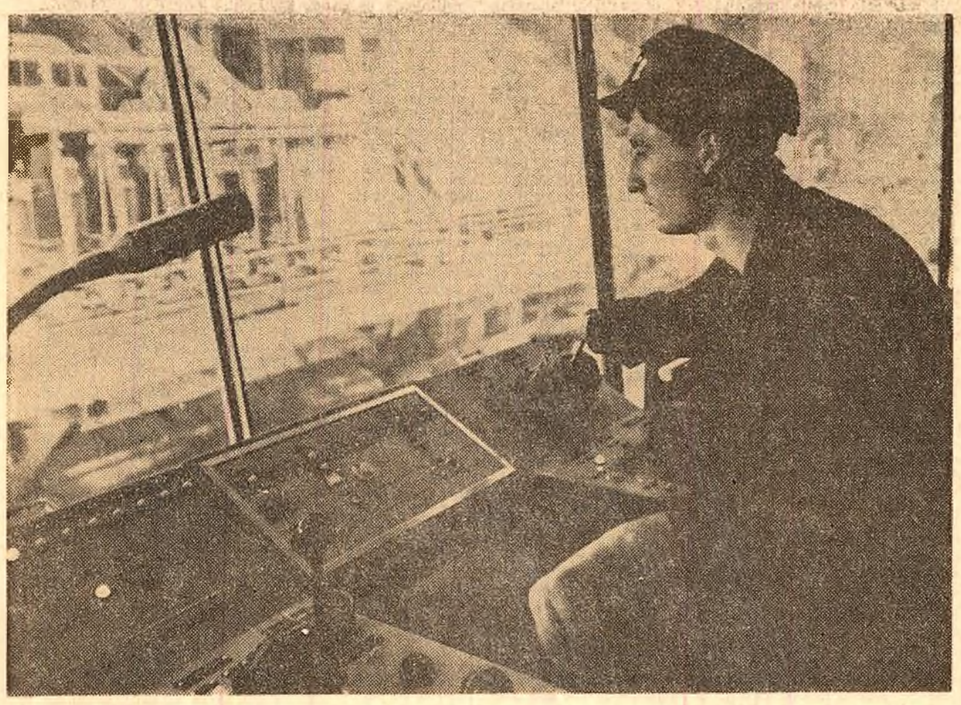

De aici este dirijată și urmărită producția laminorului de tablă groasă al Combinatului siderurgic Galați

Foto: **M. Andreescu**

Telegramă

Tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Tovarășului **ION GHEORGHE MAURER**

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România

BUCUREȘTI

Exprimîndu-vă mulțumiri pentru felicitările trimise cu prilejul numirii din nou și realegerii noastre în funcțiile de președinte al Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene și respectiv de președinte al Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene, vă dorim dumneavoastră și poporului român noi succese în lupta pentru construcția socialistă a țării.

KIM IR SEN
Președintele Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene

TOI EN GHEN
Președintele Prezidiului Adunării Populare Supreme a Republicii Populare Democrate Coreene

Ipostaza inumană a birocratismului

anchetă socială

Răsfoiam vraful de hîrtii și nu mă părăsea senzația că asist la un spectacol de „teatru al absurdului". Și, totuși, oricît de absurde erau faptele, oricît de lipsită de sens, de rațiune înlănțuirea lor, în spatele eșafodajului lor complicat se contura un tîlc care nu îndemna la zîmbet, ci mai curînd la indignare.

Totul a pornit de la adresa nr. 3 162 din 9 octombrie 1966, prin care I.C.F. Vîlcea îl informa pe cetățeanul Oprea I. Gheorghe din comuna Perișani că i se va reține din salariu suma de 600 de lei, ridicată, chipurile, în mod nejust drept alocație pe luna septembrie 1964. Cel căruia i s-a înmînat adresa a rămas, pe bună dreptate, perplex : nu primise niciodată o asemenea alocație și, pe deasupra, de un an nici nu mai lucra la respectiva întreprindere, fiind transferat cu serviciul la I.C.F. Lotru.

Omul și-a imaginat, cum e și firesc, că, fiind vorba de o eroare atît de evidentă, va fi suficient să se prezinte la conducerea I.C.F. Vîlcea pentru ca lucrurile să se limpezească și suma respectivă să-i fie imediat restituită. Naivitate ! Conducerea întreprinderii nici n-a vrut să audă de o eventuală reverificare a scriptelor. Ba chiar s-a și supărat pe cutezătorul reclamant: cum de îndrăznește să pună la îndoială infailibilitatea zelo-șilor săi funcționari ?

Gheorghe I. Oprea n-a vrut însă să se împace cu gîndul acestei „infailibilități". Și pe drept cuvînt : de ce să i se vîre mîna în buzunar și să-i fie luată o sumă deloc de lepădat, bani munciți cinstit ? S-a dus la organele locale, a reclamat, s-a zbătut, dar s-a izbit de zidul acelei amabile, zîmbitoare indiferențe, care face uneori mai mult rău decît refuzul brutal, deoarece îi dă omului iluzia că „ceva se mișcă", întru rezolvarea problemei sale. În realitate, nu s-a mișcat nimic !

Pînă cînd, într-o zi, adus la disperare de nenumăratele tergiversări cu care erau întîmpinate plîngerile sale, s-a adresat printr-o scrisoare „Scînteii". Ziarul a solicitat sprijinul Consiliului regional Argeș al sindicatelor și, în mai puțin de două săptămîni, s-a lămurit o situație care trena de opt luni. S-a stabilit că „infailibilii" contabili vîlceni săvîrșiseră o greșeală de-a dreptul grosolană : în locul lui Oprea *S.* Gheorghe, suma respectivă fusese imputată lui Oprea *I.* Gheorghe. O literă, o simplă literă, dar cîtă irosire de nervi, cîte frămîntări, cîtă alergătură pe la diverse foruri, cîte anchete și paraanchete, cîtă risipă sterilă de energie !

Credeți cumva că lucrurile s-au încheiat aici ? Știți cît a mai durat pînă cînd Oprea I. Gheorghe a reintrat în posesia banilor ce i se cuveneau ? *Încă cinci luni.* Bine, veți spune, dar greșeala a fost dovedită și suma trebuia achitată pe loc. Naivitate ! Pînă cînd „infailibilii" funcționari de la I.C.F. Vîlcea nu l-au găsit pe Oprea S. Gheorghe (între timp și acesta se transferase din întreprindere) și pînă cînd n-au obținut de la respectivul cei șase sute de lei cu pricina, n-au vrut nici în ruptul capului să-i restituie lui Oprea I. Gheorghe banii reținuți pe nedrept. De ce ? Simplu ca bună ziua (în sfîrșit, o explicație simplă în ițele acestei complicate afaceri) : *ca să nu li se impute lor,* la un eventual control, suma pentru care, în mod evident, se făcuseră vinovați încă de la greșeala inițială.

Victor BIRLADEANU

(Continuare în pag. a II-a)

Scurt-circuitul articolelor electrice de uz gospodăresc

Este un adevăr elementar că aparatele de uz casnic au fost create spre a aduce în casele oamenilor un plus de confort și civilizație. Acul, cît a fost el de lăudat, pierde teren : îi ia locul mașina de cusut ; mătura nu poate ține piept aspiratorului ; plita cedează locul mașinii de copt electrice, resourilor...

În acești ani, și în țara noastră producția unor asemenea bunuri de consum s-a dezvoltat — cantitativ și ca număr de sortimente. Cele mai multe dintre ele s-au bucurat, de la apariție, de aprecieri unanime, primele serii epuizîndu-se cu repeziciune.

Mașinile, orice fel de alte aparate, bunuri de consum, sînt într-o continuă perfecționare, sînt mereu aduse mai aproape de nevoile în continuă dinamică ale omului. Dar în cazul unor articole de uz casnic ? Unora dintre ele, lansate pe piață cu mulți ani în urmă — li s-a adus de atunci și pînă acum vreo perfecționare ? Au fost ele ridicate la nivelul nevoilor și pretențiilor cumpărătorului de azi?

...Uzina mecanică din Cugir fabrică mașini de cusut „Ileana" și „Rodica". Modernizări, perfecționări esențiale ? Nici una. Rectificăm : nici una pînă în 1966 — dată cînd, de comun acord cu organele comerciale, producătorii au stabilit ca în 1967 să aducă respectivelor mașini un șir de modificări. 1967 a trecut și ce s-a întîmplat cu perfecționările promise ? Nimic. Ba nu, ceva a intervenit : uzina a promis din nou că totul se va rezolva în 1968.

Deosebit de flagrant este cazul articolelor electrotehnice de uz gospodăresc ; de altfel, într-o gospodărie modernă, acestea formează majoritatea covîrșitoare.

...Stau de vorbă cu cîțiva dintre conducătorii întreprinderii „Electromotor" din Timișoara.

— „Recordul" este un aspirator foarte bun, spune inginerul șef. Nu zic nu, mai apar pe piață și aparate slăbuțe, dar așa, accidental.

— Deci, e **foarte** bun ?

— Da, e bun — mai lasă din „preț" inginerul șef.

Știind bine la cîte discuții au dat naștere, cîte necazuri au produs cumpărătorilor (într-un timp mai îndepărtat), întreb :

—Tovarășe inginer șef, cum ar trebui să fie „Recordul" pentru a putea spune despre el că este bun de tot ?

— Ei, i-ar trebui multe : să aibă depresiunea, debitul, puterea absorbantă și randamentul mai mari ; să fie mai economic ; să aibă o mai mare siguranță în exploatare.

— Dacă știți atît de bine ce-i trebuie, de ce nu-l perfecționați ? E vorba de firma fabricii, de beneficiile ei...

— Perfecționări au mai fost făcute, altele sînt în curs... Producția viitoare va fi net superioară celei existente.

Nu avem nici un motiv să punem la îndoială cele spuse de inginerul șef. Într-adevăr, ni s-a demonstrat că în viitor se vor produce aspiratoare, cum spune d-sa, „net superioare". E bine. Producția bunurilor de consum trebuie să țină pasul cu cerințele pieței. Dar să precizăm : cînd și de ce s-au hotărît producătorii de la „Electromotor" să perfecționeze propriile lor produse ? Din inițiativă personală, din dorința de a-și satisface mai bine clienții ? Nu. Abia în urma impulsurilor și criticilor comerțului și cumpărătorilor.

Perfecționarea unui articol de larg

Gh. GRAURE

(Continuare în pag. a II-a)

INCERTITUDINI COMUNITARE

Un val de replici incisive și atitudini contradictorii pluteste în cadrul Comunității Economice Europene (C.E.E.). Ecourile recentului „Nu", de la Bruxelles, din partea Franței, împotriva dorinței „celor cinci" de a vedea Anglia în Piața comună, stăruie aproape fatidic asupra relațiilor intercomunitare. „Tabloul reacțiilor — scrie ziarul „L'Aurore", sintetizînd diversele poziții ale membrilor Comunității — arată că viitorul apropiat al C.E.E. este destul de sumbru". Observatorii vest-europeni nu întrevăd destrămarea Pieței comune, dar este posibil ca rezolvarea dosarelor aflate pe masa de lucru să fie tergiversată, datorită „iritării" nedisimulate a partenerilor comunitari ai Franței. Iată de ce rezultatele primei întîlniri din acest an a reprezentanților permanenți ai țărilor membre ale C.E.E., care va avea loc la Bruxelles, la 11 ianuarie, sînt puse sub semnul întrebării.

Consiliul ministerial al C.E.E. și-a programat pentru primul semestru al anului 1968, cînd va fi prezidat de ministrul de externe francez, dezbaterea mai multor probleme importante privind intrarea în vigoare a Pieței comune a cărnii și a laptelui, libera circulație a produselor agricole și industriale etc. Întrucît Franța este prima interesată în urgentarea definitivării unei politici comune în domeniul agricol, unii observatori politici pun sub semnul întrebării dacă „cei cinci" parteneri ai săi vor accepta să avanseze comunitatea vest-europeană, fără participarea Marii Britanii. După fiascoul negocierilor de la 19 decembrie, reacțiile „celor cinci" au depășit cadrul unui „regret profund". Suspendarea „sine die" a lucrărilor reuniunii miniștrilor agriculturii, „frontul tăcerii" deschis de reprezentanții Olandei și Belgiei cu ocazia întîlnirii miniștrilor pentru problemele sociale constituie, după cît se pare, acțiuni cu nuanță de boicotare a intereselor franceze — o formă de „represalii" împotriva Parisului. Vrînd să explice cauzele intrării Pieței comune într-o „hibernare letargică", un purtător de cuvînt al guvernului belgian a afirmat că „Belgia nu consideră oportun să discute probleme privind viitorul comunității, înainte de a fi avut timp să reflecteze asupra concluziilor reuniunii Consiliului ministerial de la 19 decembrie". De pe altă parte, parlamentul olandez a cerut recent inițierea de negocieri în scopul încheierii unor acorduri între „cei cinci" și Marea Britanie — acorduri menite să faciliteze aderarea Angliei la C.E.E. Disensiunile dintre „cei șase" lasă să se înțeleagă

Viorel POPESCU

(Continuare în pag. a V-a)

Avem nevoie de amenajări care „iau ochii" sau de unități utile și rentabile?

Dintotdeauna comerciantul a fost om al calculului realist. În comerț se poate ajunge la faliment cînd nu calculezi totul cu luciditate; dar încă atunci cînd investești banii într-o afacere în care, fără prea multă perspicacitate, îți dai seama că vei pierde. În comerțul nostru se mai găsesc însă unii care manifestă un dispreț suveran față de calcule, socotindu-le meschine apucături negustorești, mai ales atunci cînd e vorba de renovări, transformări, modernizări de localuri. Mînați de o dorință arzătoare de a face „ceva care să ia ochii", ei decid cu atîta spontaneitate și seninătate cheltuirea fondurilor, încît te apucă amețeala.

„De ce să aibă numai Brașovul cramă cu specific folcloric?" și-au zis diriguitorii comerțului ploieștean. Așa a ajuns „Crama Tunel", pusă la punct abia cu un an înainte, șantierul viitoarei crame cu caracter folcloric, care avea să le arate ploieștenilor cîtă grijă le poartă direcția comercială (director Mircea Jinga) și delegații Ministerului Comerțului Interior, veniți să dea o mînă de ajutor. S-au făcut pereți bolțiți, placați cu piatră; s-au adus mese, scaune, butoaie — toate special comandate numai din stejar masiv. Prin cheltuirea a sute de mii de lei, s-a realizat un local rustic. Greu de spus este în ce constă specificul folcloric prahovean.

— O masă costă circa 800 de lei, un scaun 300 de lei — ne spune responsabilul *Mihai Pelmuș*.

Scumpe sînt și ștergarele, fețele de masă, pernuțele de pe scaune. Localul putea fi tot atît de frumos, fără a se risipi atîția bani. Cum?

— Dacă mesele și scaunele se făceau din brad încrustat cu fierul roșu — continuă responsabilul. Nu era nevoie nici de placarea pereților cu piatră. În schimb se cereau amenajate bucătăria, spălătoria de vase, bufetul.

Dar necazul cel mai mare este altul: după amenajare, crama face vînzare mult mai mică decît înainte. De ce? Este absurd să cheltuiești sute de mii de lei cu amenajarea unui local, socotind că publicul va da buzna de dragul decorului, fiindu-i indiferent ce anume i se va oferi. Și cum să-l atragi dacă nu vinzi decît vinuri scumpe, dacă nu servești celui care dorește, pe lîngă vin, și un sifon sau o sticlă de borviz? Iată cum după „marea transformare", crama a devenit un fel de expoziție fără vînzare.

Expoziție fără vînzare este și terasa „Dealul Mare" din Ploiești. Aici a fost întîi o expoziție a risipei de metal, ciment și scîndură și a neutinței de a înălța un simplu acoperiș nu în luni, ci în ani de zile. Cît haz s-a stors în legătură cu „operativitatea" dovedită de organele comerciale și de constructori la execuția acestei lucrări! E trist însă că această a pricinuit pagube de sute de mii de lei, pentru că terasa, în loc să fi funcționat toată vara, a fost inaugurată o dată cu venirea frigului. Acum se așteaptă vara viitoare. Ce va fi atunci? Responsabilul restaurantului „Dealul Mare", *Mihalcea Ferdu*, este pesimist în legătură cu eficiența acestei investiții:

— Nu este o lucrare care să atragă pe consumator — spune el; este doar o magazie suprapusă. S-au băgat ferme de metal și scînduri cît pentru o hală industrială. Mai rău însă că nu s-a avut în vedere asigurarea condițiilor necesare pentru buna desfășurare a deservirii. Bucătăria se află la parter, iar scări de urcat sînt multe.

Lucrări de mari proporții, care înghit fonduri importante dar nu contribuie nici la îmbunătățirea deservirii cumpărătorilor, nici nu le dau satisfacții estetice (după cum se pare că au intenționat cei ce-au dat banii și realizatorii), s-au executat și la noile complexe comerciale din Ploiești. Cu decorarea interioară și exterioară a Complexului comercial Nord, prin care s-a urmărit să se realizeze ceva grandios, s-au cheltuit sume mari de bani.

— Nu știu dacă sînt sau nu de mare artă lucrările executate la acest complex, ne spune tov. *Valentin Afrim*, șef de serviciu la Direcția comercială regională. Eu personal n-am putut să descifrez mesajul mozaicurilor. Știu însă că au costat enorm. Risipă de fonduri se poate numi și folosirea marmurei albe și negre unde vrei și unde nu vrei. În plus, dacă te uiți la scările magazinului Universal-Nord, vezi că încă de pe acum sînt sparte, deși complexul n-a fost dat în folosință decît de cîteva luni.

În legătură cu ornamentația decorativă aplicată la magazinul Nord, am solicitat părerea a sute de cumpărători: profesori, muncitori, ingineri, medici etc. Aproape toți au spus că nu-și pot da seama ce au vrut să sugereze autorii (un grup de artiști plastici din București). „Una este un muzeu sau o sală de expoziție — a arătat arh. Ion Tabacu, director adjunct al D.S.A.P.C. Ploiești — și alta un loc public de genul magazinului; aici este de dorit să fie așezate lucrări de artă care să fie înțelese ușor, care să ajute la crearea unei ambiante corespunzătoare".

Alți arhitecți, o serie de cadre din comerț au arătat că se impune mai mult discernămînt și în ceea ce privește realizarea unei reclame interesante, cu mare eficiență comercială. „Să dai 50 000 lei pe o reclamă luminoasă (restaurantul „Berbec") și să nu se distingă bine măcar emblema respectivă nu este o afacere comercială.

— De ce sînteți atît de largi la pungă în lucrări de modernizare și amenajare, de construcție a unor localuri comerciale, care în final se dovedesc a avea o rentabilitate redusă?

Cîteva răspunsuri prezintă un mare interes, întrucît pun degetul pe rană — cum se spune. „Sînt prea mulți cei care se cred atotștiutori printr-o funcție de conducere în comerț, în organele locale; și-i greu să-i convingi că părerile și gusturile lor pot avea urmări negative. (*Radu Nicolescu* — șeful serviciului alimentație publică, Direcția Comercială regională Ploiești); „Noi nu ne prea pricepem la lucrări de artă decorativă, la amenajări stilistice și ne păcălesc realizatorii" (*Ion Corodeanu*, șeful serviciului textile-încălțăminte de la începuput: tendința unora de a decide fără a studia toate consecințele acțiunilor întreprinse; iar în al doilea rînd, fuga de răspundere a altora care, deși văd că se greșește, tac chitic pentru a nu se pune rău cu „șefii". În asemenea condiții, nu e de mirare că se iau hotărîri pripite, că se irosesc fonduri care ar putea fi folosite pentru a se realiza o modernizare reală, eficientă, a deserviții comerciale. Este o dovadă cel puțin de superficialitate să construiești magazine cu opere de artă pe pereți, dar fără spații suficiente de depozitare, fără o bună aerisire, fără mijloace moderne de manipulare a mărfii etc.

Preocuparea de a da un aspect cît mai plăcut și original localurilor de alimentație publică și altor unități comerciale este un lucru bun. Practica comercială de la noi și din alte țări demonstrează că prin folosirea unor materiale și obiecte ieftine, aranjate cu fantezie și bun gust, se poate crea în localuri un cadru interesant, îmbietor. Tocmai de aceea se bucură de apreciere acele amenajări sau decorări care, dînd frumusețe localurilor, sînt totodată, realizate cu eforturi financiare reduse.

Să sperăm că și la Ploiești întrebarea: cine răspunde pentru cheltuirea nerațională a fondurilor se va pune mai direct și mai concret, pentru ca cetățenii să nu mai fie spectatorii unor năzdrăvănii comerciale de tristă faimă și păgubitoare.

Constantin CĂPRARU
corespondentul „Scînteii"

Însemnări despre comerțul ploieștean

RECLAMAȚII • SESIZĂRI • RĂSPUNSURI

● La redacție a sosit următoarea scrisoare, semnată de mai mulți cetățeni din raionul Tudor Vladimirescu din Capitală:

„I.T.B. a desființat, acum cîtva timp, stația de tramvai din fața policlinicii raionale „Tudor Vladimirescu" (Calea Dudești 124) de pe linia tramvaielor 18 și 19. Această măsură a fost luată arbitrar, fără a se studia situația de pe teren și, deci, împotriva intereselor noastre, ale cetățenilor. Policlinica deservește peste 200 000 de locuitori din raion; singurul nostru mijloc de deplasare către policlinică este tramvaiul. La ora actuală, prin desființarea stației, sîntem nevoiți să parcurgem pe jos, de la ultima stație pînă la policlinică, circa o jumătate de kilometru. Am cerut, de mai multe ori, Direcției Generale I.T.B. să revină la măsura luată, reînființînd stația; a intervenit în acest scop și conducerea policlinicii, dar răspunsul primit a fost stereotip: „I.T.B. a reținut propunerea pentru analizare". Analiza durează din luna septembrie 1967. Ce muncă titanică trebuie depusă, închipuiți-vă!

● Debitor fără voie? Într-adevăr, așa am devenit de cîtva timp eu. Și iată prin ce împrejurări: Am cumpărat, în ianuarie 1967, o mașină de gătit, tip aragaz, produsă la I.I.S. „1 Septembrie"-Satu Mare. Mașina era echipată cu duze pentru uzul gazelor naturale. Cum eu folosesc gaze lichefiate, am căutat duze corespunzătoare. N-am găsit și, în consecință, m-am adresat fabricii, cerînd să-mi trimită, contra cost, o garnitură de duze pentru gaze lichefiate. Am așteptat în zadar mult timp, pînă ce mi-am pierdut orice nădejde și mi-am procurat piesele din altă parte. La 31 septembrie, deci după aproape nouă luni, mă pomenesc cu un colet la poștă. De unde să fie, oare? De unde credeți? De la I. I. S. „1 Septembrie" Satu-Mare. Îmi trimiseseră duzele. De bună seamă, am scris pe hîrtia însoțitoare că nu mai am nevoie de piesele respective, fiind trimise cu mare întîrziere. La 21 noiembrie, primesc acasă o înștiințare-somație că am fost debitat la întreprinderea de mai sus cu suma de 12,50 lei, contravaloarea pieselor ce-mi fuseseră trimise. Suma e un nimica, dar procedeul fabricii dă de gîndit. Alte adrese pentru lămurirea situației, alți bani cheltuiți, mult peste 12,50 lei. Mai mare daraua, decît ocaua, tovarăși de la Satu Mare!

Teodor VRÎNCEANU
Str. Maramureș 34 Bacău

● Nicolae Vișan, salariat la C.I.L. Turnu Severin, trece în întreprindere drept un om cumsecade. Nu bănuiește nimeni că, odată ieșit pe poarta întreprinderii, acest om cu două fețe — așa după cum se arăta într-o sesizare trimisă ziarului — își dă jos masca și acasă se poartă cu totul altfel. Deși despărțit legal de soție, el continuă să locuiască, fără voia ei, sub același acoperiș cu ea. Ba mai mult, împotriva oricăror legi scrise sau nescrise, continuă s-o maltrateze, s-o înjure, s-o amenințe, s-o bată crunt, atît pe ea, cît și pe copilul ei. În legătură cu această sesizare, redacția s-a adresat Comitetului orășenesc de partid Turnu Severin. După cum ni s-a comunicat, cercetările făcute au confirmat temeinicia sesizării; ca urmare, s-a hotărît ca sus-numitul să fie pus în discuția colectivului din care face parte, pentru ca tovarășii de muncă să judece atitudinea sa, în speranța că acest lucru îl va ajuta să se îndrepte. Și dacă această soluție nu va da rezultate, există una cu eficiență sigură: Justiția.

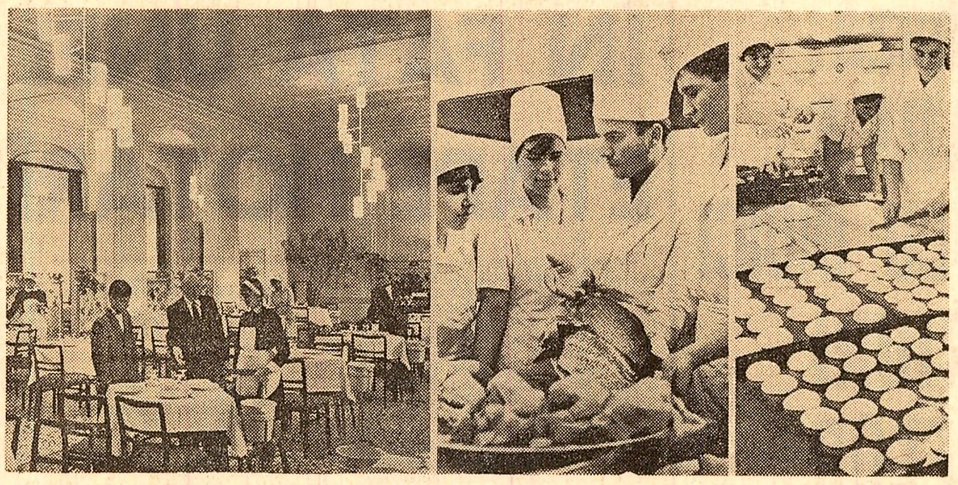

Zilele trecute, Grupul școlar comercial de alimentație publică a deschis în Capitală un restaurant-hotel școală, deservit în întregime de elevi ai acestei școli sub supravegherea unor maiștri din alimentație cu înaltă calificare. **În fotografie:** Interiorul noului restaurant, bucătăria și brutăria proprie a unității

Foto: **R. Costin**

Scurt — circuitul articolelor electrice

(Urmare din pag. 1)

consum, în cazul nostru a unor aparate moderne, indiferent de destinația lor, pune, fără îndoială, în fața celor care l-au creat, nenumărate probleme tehnice. Pentru că perfecționarea, în general, nu se poate realiza numai cu dorință; acțiunea respectivă presupune și spirit de inventivitate și, uneori, foarte mult efort și... transpirație. În pofida acestor greutăți, ea trebuie totuși întreprinsă. Pentru că o cere viața. Să exemplificăm. La apariția lui în magazine, frigiderul „Fram" a produs o veritabilă senzație. Ne amintim și acum de cozile interminabile pe care cetățenii le formau în fața casieriilor pentru a cumpăra „Fram". Și astfel s-au vîndut, ca pîinea caldă, zeci de mii de aparate. Dar anii au trecut. În magazine au fost aduse, din import, și alte tipuri de frigidere. Gusturile au început, treptat, să se împartă și „Framul" și-a mai pierdut din adepți. Ce spun cumpărătorii, comercianții? „Luat separat, spun ei, e bun; dar comparat cu altele, e prea greu, prea costisitor (și pentru cetățeni și pentru economia națională — n.n.) și insuficient de eficace".

Reprezentanții industriei spun și ei pe șleau: că de 10 ani de zile, frigiderului „Fram" nu i s-a adus nici un fel de îmbunătățire. I s-ar putea aduce, dar... cuiul lui Pepelea! Totul e în funcție de niște material izolant pentru care nu s-a primit dezlegare să fie folosit la „Framuri" decît mai tîrziu, încolo, în 1970!

Tot din cauza unor astfel de greutăți „cu totul și cu totul obiective", nu avem pe piață decît un singur tip (ca principiu de funcționare) de mașini de spălat. Și mai departe? Ce alte aparate electrice de uz casnic mai producem? Cam atît. E drept, sînt cam puține la umăr, dar nimeni n-a pretins și nici nu se poate pretinde ca industria să realizeze atît de repede absolut toate bunurile de consum necesare într-o gospodărie. Și atunci? Trebuia găsită o soluție...

În urmă cu vreo cîțiva ani, comerțul a organizat o expoziție de mostre de bunuri gospodărești — în total 2 000 de articole — cunoscută în analele comerțului sub denumirea de „Expoziția din '65". Imediat ce expoziția a fost pusă la punct, comercianții l-au invitat s-o vadă pe reprezentanții industriei republicane, pe cei ai industriei locale și pe cei de la UCECOM. Le-au zis: „Luați fiecare ce vă aranjează, ce puteți realiza mai bine și mai repede. Luați, asimilați și vindeți-ne, piața are mare nevoie de asemenea marfă". Cît ai clipi, din cele 2 000 de mostre au rămas doar o mie. Și expoziția s-a închis. Pe urmă? Au trecut 1965, 1966, 1967. Au fost realizate cele o mie de articole de uz casnic? Nici gînd. Realizarea articolelor de uz casnic a fost transformată, imediat după expoziție, în „problemă". Au început diversele studii, fel de fel de cercetări, încercări și parafel de fel de cercetări, încercări și paraîncercări, de parcă ar fi fost vorba nu de realizarea în serie a unei mostre inventate gata, ci de invenția însăși!

Pentru concretizare, să urmărim drumul pe care l-au parcurs, din 1965 și pînă acum, două articole de uz casnic. Să luăm, la început, „robotul pentru gospodărie". Atunci, în 1965, a promis că-l va realiza **imediat** Combinatul de industrie locală Timișoara. „Il facem noi", — au zis cei de la combinat... Dar n-au realizat nimic. După... doi ani, o altă decizie: „Nu-l mai facem în întregime; îi facem numai carcasa". De vreo 6 luni, robotul se află în alte mîini. — la Întreprinderea de industrie locală... Timișoara.

Cazul nr 2. O întreprindere bănățeană de industrie locală se angajează să realizeze o oală de fiert cu fluier. Mostra avea un volum de 2 litri. Industria locală a propus s-o facă de 2 1/4 litri. Propunerea s-a prefăcut în **problemă.** Între comerț și industria locală au început, așadar, discuțiile pe marginea „problemei" Discuțiile au durat... un an. Și oala tot nu fluieră...

Să ne mai întrebăm de ce în magazine nu au apărut articolele de uz casnic promise comerțului? Cu un asemenea stil de muncă, la ce te poți aștepta? Am lăsat în suspensie un fapt: dacă din cele 2 000 de articole de uz casnic au fost preluate de industrie o mie, ce s-a întîmplat cu mia cealaltă? Se află prin toată țara. La producători. Pentru studii și cercetări...

Să revenim la problemă. Ce se va mai întîmpla cu perfecționarea și diversificarea bunurilor de uz casnic? În privința perfecționării — am văzut: comerțul are promisiuni că în 1968 și mai departe în 1969 etc., articolelor de uz casnic indigene li se vor aduce perfecționările necesare. Cît privește diversificarea acestora, aflăm în ultimul moment că forurile tutelare ale întreprinderilor de industrie locală... tatonează comerțul. Mai precis, îl întreabă: „N-ar fi mai bine să uităm expoziția din 1965, să reducem (dacă se poate, să anulăm — n.n.) numărul de articole pe care noi ne-am angajat să-l realizăm?" Și-au început ajustările. Să facem o socoteală: din 2 000 scădem 1 000=1 000 de articole promise. Realizate — vreo sută (între care vreo 10 tipuri de tirbușoane + alte fleacuri). Ce se va alege după ajustări?

În „cazul" diversificării articolelor de uz gospodăresc și al perfecționării lor sînt implicate cîteva ministere, zeci de întreprinderi. Or, lucrurile au ajuns la punctul de unde începe inadmisibilul. E de neconceput ca în ciuda tuturor trimiterilor în străinătate a diferiților delegați și specialiști, a tuturor angajamentelor, rafturile magazinelor să ducă cronic lipsă de elementare articole de uz casnic. Este imperios necesar ca ministerele producătoare, reprezentanții industriei locale și ai UCECOM să se întîlnească cu cei ai comerțului și să analizeze cu toată seriozitatea și exigența situația creată, stabilindu-se, atît pentru unii cît și pentru alții, sarcini foarte precise în legătură cu perfecționarea, producerea și diversificarea articolelor de uz casnic și gospodăresc.

CHESTIUNI ACTUALE ÎN SFERA ORGANIZĂRII SANITARE

În ultimele două decenii, paralel cu transformările radicale care au avut loc în economia și cultura țării noastre, s-a îmbunătățit simțitor baza materială și de cadre a sănătății publice și a sporit eficiența activității medicale grație organizării pe baze principiale noi a activității medicale. Rezultatele pozitive în ceea ce privește reducerea mortalității generale și infantile, lichidarea unor epidemii și reducerea substanțială a unor boli transmisibile, asigurarea unei protecții medicale active prin controale periodice ș.a.m.d. subliniază participarea însemnată a sănătății publice la îmbunătățirea condițiilor generale de trai ale populației. La baza rezultatelor obținute au stat principiile medicinii sociale, care au călăuzit în permanență organizarea științifică a activității de ocrotire.

Ar fi însă greșit dacă pe lîngă aspectele favorabile pe care le-au îmbrățișat unele principii de organizare sanitară, cum ar fi orientarea profilactică, atragerea maselor la ocrotirea propriei lor sănătăți, planificarea asistenței medicale ș.a., nu s-ar observa și deficiențele. Aici ar fi cazul să amintim de unele dificultăți privind accesibilitatea asistenței medicale în condițiile existenței unor indicatori sanitari ce ne situează pe locuri avansate chiar în comparație cu țările dezvoltate și care apar ca un lucru de neînțeles la prima vedere.

O problemă care credem că se impune atenției organelor ocrotirii sănătății în această etapă ar fi găsirea căilor pentru combaterea unor activități medicale paralele. În anii de după război, față de situația grea în care se găsea asistența medicală a muncitorilor din întreprinderi, s-a edificat, pe baza principiului așa-numitei „asistențe medicale preferențiale", o rețea largă de dispensare medicale în marile întreprinderi. O parte din dispensare au devenit policlinici și spitale. Numărul lor a crescut prin înființarea de asemenea unități pe șantiere, apoi într-o serie de întreprinderi mici și chiar pe lîngă instituții.

După cum se știe, cînd salariatul este bolnav nedeplasabil, el primește asistența medicului de circumscripție sau a celui al Salvării. Dacă are o afecțiune cronică pentru care solicită o consultație, se poate adresa, în afara orelor de producție, medicului întreprinderii unde lucrează. Adesea, unicul medic al majorității întreprinderilor și instituțiilor nu are la dispoziție laboratorul, radiologia și alți medici specialiști pentru un consult mai amplu. Astfel, salariații se găsesc adesea în situația de a avea o accesibilitate largă chiar la locul de muncă, dar la o asistență medicală redusă, generală, nespecializată, fapt ce-i determină, uneori poate cu întîrziere pentru evoluția bolii, să ceară ajutorul policlinicii teritoriale.

O comparație între modul de asigurare a populației cu medici și încadrarea instituțiilor din Capitală, de exemplu, arată diferențe importante. Astfel, în timp ce pe baza repartizării teritoriale există un medic specialist la 20 154 locuitori, în instituții și întreprinderi se asigură un medic specialist la 18 324 salariați. În mod corespunzător, revin 14 747 locuitori pe teritoriu și 8 726 salariați din întreprinderi la un specialist de interne, 19 194 locuitori și 13 085 salariați la un obstetrician-ginecolog, 7 955 locuitori și 5 911 salariați la un stomatolog ș.a.m.d. Într-un mod asemănător se prezintă și situația deservirii cu medici de medicină generală (un medic la 4 000 locuitori și un medic la 2 400 salariați).

În aceste condiții, asistența medicală la locul de muncă apare, într-un număr mare de cazuri, ca o risipă de forțe materiale și umane, ca o utilizare cu totul necorespunzătoare a medicilor, care ar putea să acopere golurile importante ale asistenței medicale teritoriale. Asigurarea unei asistențe medicale cu o accesibilitate deosebită pentru salariați poate fi creată printr-o organizare mai bună a activității instituțiilor medicale teritoriale și, eventual, prin înființarea unor cabinete speciale în fiecare policlinică. Un asemenea cabinet cu un medic ar putea asigura asistența salariaților din mai multe întreprinderi, care dispun în prezent de 3-4-5 medici folosiți neeficient.

O altă problemă care necesită o clarificare ar fi găsirea de mijloace noi pentru lărgirea accesibilității medicale. Preocuparea de a asigura o asistență medicală de calitate superioară trebuie să aibă în vedere și asigurarea unor relații corespunzătoare între gratuitate și accesibilitate.

Prevenirea și combaterea bolilor contagioase, asistența medico-chirurgicală de urgență, tratamentul anumitor boli grave, de exemplu cancerul sau al acelora care constituie un pericol în cazul menținerii bolnavului în colectivitate (bolile psihice), ocrotirea mamei și copilului, asistența medicală generală a colectivităților cu un caracter mai mult sau mai puțin izolat, ș.a.m.d. trebuie asigurate, așa cum se și face, în mod gratuit. De asemenea, la nivelul fiecărei unități administrative trebuie să existe formațiuni sanitare corespunzătoare necesității asigurării unei asistențe medicale generale și specializate, atît spitalicești, cît și ambulatorii, așa cum există peste tot în țara noastră.

Ridicarea nivelului cultural și sanitar al populației a sporit în mod legitim cerințele și pretențiile oamenilor, care se adresează asistenței medicale nu numai pentru un ajutor curativ în cazul unei îmbolnăviri acute, dar și pentru ceea ce am numi „controlul sănătății". Această grijă preventivă pentru propria sănătate este un semn real de civilizație. În fond, nimic mai normal decît grija pe care o are fiecare individ sau familie de a-și asigura — fără a avea vreun semn de boală — un control preventiv al sănătății. Experiența policlinicilor speciale cu plată a arătat că există necesitatea firească a unor pacienți de a apela și la unii specialiști cu o pregătire superioară. Paralel însă au apărut și unele fenomene mai puțin favorabile: abuzul apelării la o asistență medicală foarte solicitată. Stări de indispoziție sau boală, care pot fi rezolvate peste cîteva ore de la debut în cadrul asistenței medicale teritoriale, se cer a fi rezolvate rapid, prin mijloacele asistenței medico-chirurgicale de urgență, care are o destinație bine precizată. Față de asemenea atitudini, în care pretenții nejustificate (sau chiar farse) ating 20 000 solicitări pe an la Salvarea orașului București, trebuie luate măsuri menite tocmai să asigure o protecție cît mai bună celor grav bolnavi.

Dezvoltarea mai largă și într-un ritm mai rapid a unui sector de asistență medicală cu plată, reglementat rațional, care să nu reducă gratuitățile oferite, ci să suplimenteze posibilitățile de a apela la ajutor medical calificat reprezintă, după părerea noastră, un mijloc de lărgire a accesibilității asistenței medicale și, în același timp, o cale importantă de ridicare a calității acesteia. În orașul București s-au acordat anual circa 300 000 consultații și tratamente cu plată începînd din anul 1961 și pînă în prezent. Există însă numeroase indicii că prezența unui număr mai mare de medici în această formă de asistență medicală ar lărgi considerabil gama și volumul activităților medicale cu plată. O grijă deosebită trebuie acordată formelor de organizare a acestei asistențe medicale. Pe lîngă sistemul actual, de acordare a asistenței medicale în policlinici și cabinete speciale aparținînd sfaturilor populare, s-a conceput și metoda consultațiilor cu plată la domiciliul bolnavului, pe bază de chitanțier. Aceasta și multe alte forme nu ar veni să modifice substanțial sistemul existent organizat de stat, ci ar lărgi numai posibilitatea populației de a primi o asistență de bună calitate.

Problemele mai sus menționate și altele, care trebuie rezolvate în condiții cît mai bune, principial și eficient, impun, în etapa actuală a sănătății publice din țara noastră, luarea unor măsuri, am spune de ordin metodologic, care să asigure nu numai în prezent, dar și în perspectivă, o organizare riguros științifică a activității medicale. Organizarea sanitară este o parte a disciplinei de medicină socială și, ca orice știință, cere documentare, studii, experimentare, toate acestea constituind elemente menite să combată orice tendință de improvizație. Greșeala unui medic față de un bolnav este regretabilă și trebuie combătută; greșelile unui organizator sanitar pot fi dezastruoase pentru asistența medicală a unui întreg teritoriu. De aici, importanța pregătirii cadrelor medicale de organizare sanitară, capabile să răspundă cerințelor de azi și de mîine ale sănătății publice din țara noastră.

Dr. Alexandru PESCARU

Ipostaza inumană a birocratismului

descotorosește de răspundere aruncînd-o pe spinarea celuilalt, de regulă „în sus", spre „centru", celălalt face la rîndul lui așijderea și așa mai departe...

— Ne aflăm adesea — spunea tovarășul *Gheorghe Tuiu*, președintele Consiliului regional Argeș al sindicatelor — în fața unor conflicte artificiale generate tocmai de această *iresponsabilitate* ridicată de unii la rangul unei norme de conduită, pe temeiul unei asemenea mentalități: de ce să mă doară pe mine capul cînd se poate să-l doară pe altul? Într-o recentă plenară a consiliului nostru am analizat unele cazuri în care oamenii sînt puși în mod inutil pe drumuri zile, săptămîni și luni întregi ca să rezolve probleme ce s-ar fi putut soluționa pe loc, fără mari dificultăți, dar cu un plus de bunăvoință și, aș spune, cu un *interes real pentru om*. Multe din aceste cazuri se nasc atunci cînd unele conduceri de întreprinderi săvîrșesc greșeli flagrante de organizare sau administrare, soldate cu pierderi bănești sau materiale. Ca să nu li se impute lor aceste pierderi se grăbesc să găsească un țap ispășitor din rîndul celor puși să execute treaba respectivă. *Fără îndoială că răspunderea materială pentru daunele provocate avutului public este un principiu sfînt și e bine că acest principiu își va găsi o concretizare legiferată în noul sistem de salarizare.* Dar, totodată, se cere o *grijă minuțioasă, maximum de obiectivitate* în stabilirea acestor răspunderi pentru a se evita vinătoarea de „acari Păuni" ale căror vini imaginare *să camufleze vinile reale ale adevăraților răspunzători.*

— În cazuri ca acelea la care v-ați referit — a adăugat tovarășul *Nicolae Nicolescu*, jurisconsult pe lîngă consiliul regional al sindicatelor — există, de obicei, un aspect dublu: moral și material. Nu numai că omul a fost pus pe drumuri și a trebuit să se zbată atîta timp pentru obținerea unui drept ce i se cuvenea, dar mai e și *paguba* pe care a suferit-o prin faptul că timp de un an i s-a reținut ilegal suma respectivă. Firește, funcționarii vinovați de această neregulă pot fi sancționați pe linie administrativă, dar oare e suficient? Cred că ar trebui prevăzut, pe cale de lege, ca în situații de acest gen cei vinovați să fie obligați a plăti un soi de dobîndă — și încă una usturătoare! — pentru daunele pricinuite cetățenilor prin neglijențe sau abuzuri.

Lectorului universitar *Ilie Stănculescu*, de la catedra de psihologie-pedagogie a Institutului pedagogic pitești, i-am solicitat să ne definească resorturile psihice ale stărilor de spirit care generează asemenea situații:

— Unii sînt dispuși să privească problema pur sentimental — declară interlocutorul nostru — și să afirme că în toate aceste cazuri e vorba de *lipsa de suflet* a funcționarului respectiv. Desigur, nimeni n-ar putea susține că la un om care, din comoditate sau superficialitate, își pune semenii pe drumuri, funcționează prea bine acest for lăuntric, pe care l-aș numi mai curînd omenie. Dar nu e vorba numai de aceasta. La unii dintre cei ce dau dovadă de asemenea atitudini se constată o mentalitate potrivit căreia problemele care-l privesc pe semenul lor în viață, în relațiile sale obișnuite de muncă sînt *probleme mărunte*, care nu merită prea mare atenție.

De fapt, ce se întîmplă în astfel de cazuri? Are loc o stranie, inumană abstractizare. Omul viu, cetățeanul venit să-și rezolve problema concretă, adeseori nodală în viața lui sau a familiei sale, pur și simplu *nu există* în optica birocratului. Există doar dosarul, un maldăr de hîrtii, o ștampilă, un număr. Alfa și Omega. Necazul, suferința, frămîntarea poartă doar atît: un număr, un simbol. Un element de pură tehnică administrativă este astfel ridicat, în viziunea birocratului, la rang de valoare supremă.

De o parte a ghișeului cineva se zbate pentru un drept al lui legitim, garantat de legile țării, dar de partea cealaltă ochiul mortificat nu înregistrează frîntura de existență ci simbolul administrativ, abstracțiunea. Ochiul nu vede. Funcțiile sale omenești au fost anihilate lent de acțiunea celei mai pernicioase otrăvi secretate de birocratism: disprețul față de om, față de cetățean. Iar această otravă nu diformează numai cele mai elementare raporturi, dar generează adevărate enormități de gîndire și interpretare pînă la ipostaze de autentică dezumanizare.

O anumită producție umoristică lejeră a criticat imaginea comic-maniacală a „omului cu minecuțe". În realitate, cu sau (mai ales) fără minecuțe, el este mult mai nociv și nu are evident ce căuta în serviciul public, pentru public.

O nouă stație de retransmitere a emisiunilor televiziunii

CONSTANȚA. — Deasupra noii clădiri a poștei ce se construiește la Constanța a început montarea antenei și echipamentului viitoarei stații de retransmitere a emisiunilor Televiziunii. Construcția se va ridica la o înălțime de peste 50 de metri față de nivelul solului. Se preconizează ca noua instalație să intre în funcțiune în cursul actualului trimestru.

(Agerpres)

pagina economică

Parametrii proiectați au fost atinși cu șapte luni mai devreme

Cu mai bine de un an în urmă a intrat în producție, în cadrul rafinăriei din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, un nou obiectiv industrial — instalația de solventare cu furfurol a motorinelor. Ea prelucrează anual peste 300 000 tone motorine, din care rezultă 90 000 tone extract aromat — materie primă pentru fabricarea negrului de fum — și alte produse superioare. Instalația, concepută și executată de specialiști români cu utilaje integral fabricate în țara noastră, se caracterizează printr-un înalt nivel tehnic, prin adoptarea unor soluții tehnologice moderne, de mare eficacitate. Pentru prima dată în industria de prelucrare a țițeiului de la noi se folosește aici sistemul de răcire a produselor cu aer.

Rezultatele acestor măsuri, în parte amintite mai sus, sînt, prin urmare, rodul unei munci pline de inițiativă și pasiune, al cărei țel a fost în mod asiduu avut în obiectiv. Atingerea parametrilor proiectați la instalația de solventare cu furfurol a motorinelor, cu 7 luni înainte de termenul prevăzut, a constituit rezerva principală în îndeplinirea mai devreme a indicatorilor planului anual de producție pe 1967, în creșterea gradului de rentabilitate a producției.

În activitatea petroliștilor de pe Valea Trotușului s-a conturat, așadar, o experiență economică valoroasă, ce se cere extinsă și dezvoltată mai departe. Cu atît mai mult cu cît, în încheierea discuției pe care am avut-o cu directorul rafinăriei, acesta a ținut să precizeze că instalația de solventare cu furfurol a motorinelor poate produce și mai mult peste capacitatea proiectată, cu condiția înlăturării greutăților în livrarea extractului aromat. În momentul de față stau în depozitele rafinăriei cantități apreciabile din acest produs pentru că beneficiarul principal — Uzina de negru de fum din Pitești — nu-și respectă întocmai obligațiile contractuale pe care și le-a asumat. Considerăm că forurile în drept trebuie să găsească o cale de valorificare a acestui produs, pentru a da posibilitatea să se exploateze rațional și la o capacitate sporită acest important obiectiv al industriei petroliere.

Gheorghe BALTA
corespondentul „Scînteii"

tribuna experienței înaintate

După intrarea în funcțiune a instalației de solventare cu furfurol a motorinelor, conducerea rafinăriei, muncitorii, inginerii și tehnicienii cărora li s-a încredințat exploatarea au considerat ca o datorie de prim ordin punerea la punct a proceselor tehnologice în vederea atingerii într-un timp cît mai scurt a indicatorilor tehnici și economici proiectați. Eforturile ample, depuse pe diferite planuri, în vederea atingerii acestui țel au fost facilitate de faptul că utilajele sînt de construcție modernă, la nivelul tehnicii actuale, procesul de fabricație fiind automatizat. Munca perseverentă a colectivului de aici a dat rezultatele așteptate: **numai după 11 luni de la intrarea în producție, adică cu 7 luni mai devreme față de termenul stabilit, s-au atins și depășit parametrii proiectați.** Cîteva cifre sînt grăitoare în această direcție. **Capacitatea de producție a fost depășită cu aproximativ 1 000 tone pe lună, asigurîndu-se astfel prelucrarea în plus, față de prevederile proiectului, a unei cantități de circa 11 000 tone motorină pe an. Consumurile specifice de abur tehnologic, energie electrică și combustibil, prevăzute în proiect, au fost reduse cu 10—20 la sută, ceea ce a determinat reducerea prețului de cost cu 118 lei pe tona de produse și creșterea rentabilității cu 15 la sută față de proiect.**

Cum s-au atins aceste performanțe? Tehnicitatea ridicată a utilajelor, noutatea procesului tehnologic au pus probleme variate și dificile în fața colectivului care a primit sarcina de a exploata această instalație. Era vorba, mai ales, de asigurarea cadrelor de muncitori, maiștri și ingineri, de însușirea într-un timp cît mai scurt a tehnologiei și modului de funcționare a echipamentului, de organizarea judicioasă a muncii în fiecare schimb.

— Din experiența căpătată în ultimii ani la pornirea celorlalte capacități de producție, îndeosebi a complexului de reformare catalitică — ne-a spus **inginerul Zamfir Stancu**, directorul rafinăriei — am desprins cu claritate că pentru reușita punerii în funcțiune a unei asemenea instalații trebuie să ne preocupăm mai întîi de verificarea și revizia amănunțită a utilajelor, chiar din timpul montării lor, precum și de pregătirea temeinică a personalului necesar pentru conducerea instalației. Și această pregătire trebuia să înceapă chiar din timpul lucrărilor de construcție, mai ales pentru personalul minim de exploatare.

Într-adevăr, încă din perioada de construcție s-a asigurat un nucleu de personal tehnologic — ingineri, maiștri, operatori principali. Ei au urmărit zi de zi pe șantier calitatea lucrărilor de construcție și montaj, respectarea întocmai a prevederilor din proiecte, au asistat la montarea fiecărui utilaj în parte. Viitorul conducător al instalației a devenit el însuși dirigintele de șantier, ca reprezentant al beneficiarului. În felul acesta, oamenii au împletit strîns cunoștințele teoretice pe care le dobîndeau la cursurile de calificare și specializare, cu cele practice, strict necesare însușirii construcției instalației și agregatelor, exploatării lor. Instruirea oamenilor s-a făcut, în același timp, și în instalații cu profil similar. Un mare număr de operatori și maiștri au fost trimiși la rafinăriile Teleajen și Brașov să învețe „secretele" meseriei de la cadrele care lucrează în unitățile respective.

O dată intrată în funcțiune, eforturile colectivului de aici s-au concentrat în direcția funcționării optime a instalației. Modul de lucru al fiecărui utilaj și aparat era supravegheat întocmai ca bătăile unui ceasornic. Concomitent, au fost rezolvate și alte probleme de care depindea bunul mers al instalației: remedierea deficiențelor ivite în perioada probelor, asigurarea materiei prime etc. Un lucru nou care merită menționat: pentru prima dată s-a introdus aici sistemul de telemăsură centralizată în parcul de rezervoare aferente instalației, care a permis ușurarea sensibilă a executării operațiilor, mai multă siguranță și operativitate în exploatarea acesteia.

Dezbaterea sarcinilor de plan pe 1968 în întreprinderi

(Urmare din pag. I)

efectiv de lucru al agregatelor. Deși în anul trecut laminoarele bluming și „750" au funcționat relativ bine, opririle tehnologice, ca rezultat al necorelării judicioase a fluxului tehnologic, precum și avariile au determinat anumite stagnări. Dacă înmulțim orele de stagnare cu randamentul orar al agregatelor, vom vedea lesne ce cantități mari de metal s-ar fi putut lamina în plus. Iată de ce **consider că în acest an putem reduce cu cel puțin 50 la sută timpul de staționare,** printr-o mai bună organizare a deservirii laminoarelor cu lingouri calde, perfecționarea reparațiilor și reviziilor la agregate și sincronizarea optimă a fluxului tehnologic".

Preocupați de asigurarea unor indici superiori de utilizare la agregatele de bază, maistrul **Teodor Bozdog,** manevrantul principal **Vasile Zăvălaș** și inginerul **Gheorghe Stelian** s-au referit la sarcinile de plan actuale: „Producția planificată, ca și angajamentul nostru de a produce suplimentar 10 000 tone laminate — a spus maistrul Teodor Bozdog — **pot fi realizate prin laminarea în fiecare schimb a 500 lingouri la bluming și 255 lingouri la semifabricate. Aceste nivele sînt pe deplin realiste.** Noi le-am atins deseori și în anul trecut. Acum însă esențial este să le obținem în mod constant, în fiecare schimb, zi și lună, astfel ca toate laminoarele să lucreze intensiv".

Căile și mijloacele de realizare a acestui deziderat de maximă importanță pentru producția combinatului siderurgic sînt multiple. **Laminatorii au propus, printre altele, creșterea cu 5 la sută a procentului de lingouri calde, față de realizările din anul trecut, sporirea randamentului la cuptoarele adînci cu 5 000 tone anual la fiecare celulă, intensificarea ritmului de încărcare și descărcare a cuptoarelor, optimizarea ritmicității în laminarea lingourilor la caja bluming-ului.**

Concomitent cu creșterea indicilor de utilizare a agregatelor, o problemă capitală pentru colectivul de laminatori o constituie în acest an intrarea în funcțiune a noului bluming de 1 300 mm. „Constructorii lucrează rapid și sînt șanse ca laminorul să fie dat în funcțiune cu mult înainte de termen — a spus inginerul **Ion Niță,** directorul tehnic al combinatului. Pentru a asigura însă un start puternic și atingerea în cel mai scurt timp a indicatorilor tehnico-economici proiectați, se impune să acționăm cu hotărîre încă de pe acum. Specialiștii vor trebui să reconsidere tehnologia și fluxul de lucru pentru găsirea variantei optime. S-a trecut la selecționarea și pregătirea teoretică a celor mai bune cadre de laminatori. În momentul terminării laminorului, aceștia trebuie să fie capabili să stăpînească la perfecție noile agregate cu un înalt grad de mecanizare și automatizare".

De remarcat este faptul că **măsurile propuse pentru perfecționarea producției și a muncii vor fi aplicate, în mare majoritate, în cursul acestui trimestru,** fapt ce va determina sporuri imediate de producție. În același timp, însă, **laminatorii au solicitat un ajutor substanțial din partea conducerii combinatului și a Ministerului Industriei Metalurgice,** îndeosebi în ce privește aprovizionarea cu piese de schimb mecanice, electrice și elemente de automatizare, îmbunătățirea sistemului de transport a lingourilor de la oțelării și mărirea capacității de ajustare a țaglelor.

Sarcinile de plan mult sporite prevăzute pentru acest an au întrunit adeziunea deplină a laminatorilor. Ei și-au exprimat hotărîrea de a răspunde exemplar cerințelor economiei naționale, de a-și concentra toate eforturile pentru ca metalul produs la Hunedoara să fie livrat beneficiarilor la timp și de cea mai bună calitate.

Laurențiu VISKI
corespondentul „Scînteii"

ÎN REGIUNEA BUCUREȘTI

CONSTRUCȚII ZOOTEHNICE ÎN IMPAS

Ca urmare a măsurilor luate pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, numai în regiunea București au fost investite anul trecut peste 362 milioane lei, din care 289 de milioane pentru construcții montaj. Din datele centralizate la trustul întreprinderilor agricole de stat București, la 31 decembrie au mai rămas de executat lucrări și de procurat utilaje în valoare de circa 40 milioane lei. Rezultă că un mare volum de investiții au rămas nerealizate în anul trecut, că numeroase obiective destinate agriculturii nu au fost date în folosință la termenele stabilite. Cele mai mari nerealizări sînt la o serie de complexe de creșterea porcilor, îngrășătorii de taurine și complexe avicole. De ce s-a ajuns la această stare de lucruri? Au fost stabilite termene de execuție irealizabile sau constructorii nu și-au făcut pe deplin datoria? Din constatările făcute pe unele șantiere rezultă că ambele cauze concură la nerealizarea obiectivelor la termenul fixat.

Iată cum arată azi șantierul de construcții al complexului de îngrășare a taurinelor al I.A.S. Giurgiu, care trebuia terminat la sfîrșitul anului trecut

În contrast cu astfel de situații, acolo unde au existat preocupare, interes, pricepere și mai ales un punct de vedere comun între constructor și beneficiar, lucrările de construcții au fost terminate la timp și chiar înainte de termenele stabilite.

La Întreprinderea agricolă de stat „30 Decembrie" se construiește un complex zootehnic cu o capacitate de 3 200 de vaci cu lapte, avînd o valoare de 38 500 000 lei. Lucrările au început în luna ianuarie și au fost gata la 31 decembrie, conform contractului. Constructorii au dat în folosință, cu 3 luni înainte de termen, 5 grajduri, un siloz de suprafață și alte obiective. De precizat că treburile nu au mers ușor, mai ales că o lucrare de asemenea amploare se efectuează pentru prima dată în țară. S-au purtat numeroase discuții între beneficiar și constructor, care au dus la modificări utile în proiecte, uneori au lipsit materiale, utilaje. Dar nimeni nu a bătut în retragere. Atît constructorul, cît și beneficiarul au făcut front comun pentru terminarea fiecărui obiectiv, efectuînd din timp lucrările de organizare a șantierului, studierea documentației tehnice etc. Important este de asemenea că aici s-au adoptat soluții noi care să ducă la execuția în termen a construcțiilor, iar pentru înlăturarea unor greutăți a fost solicitat la vreme sprijinul organelor de partid și de stat. Pentru a crea continuu front de lucru instalatorilor și izolatorilor și mai ales pentru a asigura permanentizarea muncitorilor, atunci cînd a lipsit cărămida s-a trecut la construirea de panouri din prefabricate pe șantier. Pentru a se putea lucra din plin și iarna, constructorii au amenajat o stație de betoane încălzită cu aburi. Acestea sînt numai cîteva din numeroasele inițiative ale constructorilor, care au dus la succesele amintite.

Ing. Ilie Gavriluț, șeful șantierului nr. 81 din M.I.C., a precizat că, în mare parte, succesul se datorește stabilității și hărniciei constructorilor.

Bine au lucrat și constructorii de pe șantierele fabricilor de nutreturi combinate din raioanele Giurgiu și Feteești, precum și cei ce execută construcțiile la o mare fermă de vaci din Călărași, care au depășit planul de investiții față de termenele stabilite. Din șirul de exemple pozitive nu lipsesc constructorii de pe șantierul complexului de porci din Periș, unde planul de investiții a fost depășit cu peste 600 000 lei. Din astfel de exemple se desprinde concluzia că acolo unde munca este temeinic organizată și se folosesc toate posibilitățile și forțele existente, nici un obstacol nu este de netrecut în efectuarea lucrărilor de construcții.

Există însă multe șantiere de construcții agricole unde nu se depun eforturi suficiente pentru terminarea lucrărilor la termenele stabilite, acestea se amînă de la an la an, invocîndu-se diferite motive, în mare parte nejustificate. La complexul avicol Mogoșoaia, aparținînd I.A.S. Crevedia, se prevede o nerealizare a investițiilor de circa 8 milioane lei, la care se adaugă alte lucrări neefectuate, în valoare de 4 milioane de lei, la extinderea complexului existent.

Din discuțiile purtate cu tov. Grigore Muscalu, directorul I.A.S. Crevedia, a reieșit că sînt o seamă de lacune în organizarea muncii, în aprovizionarea cu materiale și utilaje. În timpul verii au lipsit cărămida și cimentul, iar cînd acestea au fost aduse, o parte din constructori erau plecați pe alte șantiere. Cu toate acestea, aici nu s-au luat nici măsuri pentru a se putea lucra în condiții bune pe timp friguros. În prezent mai sînt hale neacoperite, fără uși și ferestre, iar centrala termică nu a fost pusă în funcțiune la timp, deși toate lucrările aveau ca termen de dare în folosință 31 decembrie 1967. Tov. Petre Ene, directorul întreprinderii 8 construcții montaj din București, în subordinea căreia este șantierul de la Mogoșoaia, a întocmit un grafic, cu termene de execuție precise, pe fiecare hală în parte. În grafic se prevedea ca la 30 august să se treacă la executarea lucrărilor de izolație, la instalarea utilajelor. Au trecut de atunci luni de zile și încă nu se pot executa decît parțial aceste lucrări din cauză că altele au rămas mult în urmă. Pe bună dreptate directorul I.A.S. Crevedia era îngrijorat de stadiul construcțiilor. În anul curent, în aceste hale s-a prevăzut să se producă 18 300 000 ouă și 180 000 de puicuțe. Există chiar o repartiție de 52 000 de pui ce urmează să sosească pe la 15 februarie. Dar după felul cum se lucrează pe șantier, halele de pui vor fi gata abia prin luna aprilie, iar cele de găini abia prin iunie. Imobilitatea constructorilor pune în încurcătură pe beneficiar, creează mari greutăți în realizarea planului de ouă și carne.

Din păcate astfel de situații se întîlnesc și în alte părți. La îngrășătoria de taurine aparținînd I.A.S. Giurgiu, cu termen de dare în folosință la 31 decembrie 1967, lucrările prevăzute în anul trecut au fost tărăgănate de către Trustul regional de construcții București. Și acum se lucrează destul de anevoios, lipsesc oameni, materiale, utilaje. În aceste condiții termenul de dare în folosință s-a mai amînat cu încă 6 luni. La îngrășătoria de taurine Ciulnița din raionul Călărași, în 11 luni s-au executat mai puțin de 50 la sută din lucrările prevăzute. De asemenea, la îngrășătoria de taurine de la Podul Borcea, aparținînd de I.A.S. Grădiștea, lucrările se tergiversează din 1966. Ținînd seama că astfel de situații se întîlnesc și la complexul de creșterea și îngrășarea porcilor din raionul Feteești, unde este o nerealizare de circa 14 milioane de lei pînă la finele anului trecut, este necesară intervenția urgentă a Departamentului I.A.S., a organelor regionale de partid și de stat pentru impulsionarea lucrărilor.

După cum ne informează arh. R. Dragomirescu de la Trustul I.A.S. București, pentru anul acesta investițiile sînt mai bine pregătite. Este un lucru bun, dar neterminarea lucrărilor din anul trecut va atîrna greu în balanța anului acesta. Sînt necesare eforturi susținute pentru buna organizare a muncii pe șantierele rămase în urmă, pregătirea cu grijă a frontului de lucru pentru iarnă, folosirea intensă a fiecărei zile bune de lucru.

Florea CEAUȘESCU

Invenție românească în domeniul electroeroziunii

Un procedeu tehnic nou în domeniul electroeroziunii se datorează inginerului Ilie Isarie, doctorand la catedra de tehnologie mecanică a Institutului politehnic din Timișoara. Dispozitivul creat pe această bază își găsește aplicare în industria constructoare de mașini și aduce îmbunătățiri procesului de prelucrare cu ajutorul energiei electrice a unor metale cu rezistență mecanică mare, destinate producției de matrițe, scule și alte utilaje, determinînd și o creștere simțitoare a productivității muncii. Această realizare a tehnicii noastre, confirmată și de către Institutul Internațional de Brevete de la Haga, a fost brevetată în Franța și a primit aviz de brevetare în 11 țări, printre care: S.U.A., Anglia, Japonia, R. F. a Germaniei, Italia, Cehoslovacia și Spania.

Dispozitivul poate fi adaptat la aproape toate tipurile de mașini de electroeroziune existente astăzi în lume.

(Agerpres)

Aplicarea „Efectului Procopiu" în laboratoare de cercetare din străinătate

Agențiile de presă anunță că în laboratoarele „Applied Research Laboratory, Litton Systems inc., Woodland, Hills" din California (S.U.A.) au fost create „memorii" pentru mașini electronice de calcul, de un tip perfecționat, pe baza studiilor efectuate de fizicianul român, profesorul Ștefan Procopiu, om de știință emerit, de la Universitatea din Iași.

În legătură cu cercetările savantului ieșean, redacția de știri interne „Agerpres" s-a adresat prof. univ. Vasile Tutovan, șeful catedrei de electricitate de la Facultatea de fizică a Universității ieșene. „Studiile asupra acestui fenomen, a declarat el, au continuat și s-au intensificat în ultimul timp în laboratoarele universității noastre. Acad. Ștefan Procopiu, împreună cu colectivul său, a descoperit și diferite condiții de apariție a efectului, atestînd că acesta este specific numai substanțelor feromagnetice și se datorează fenomenelor magnetice care au loc în interiorul substanței. Abordarea pe cale teoretică a „Efectului Procopiu", privind aplicarea mecanismului acestuia, folosirea efectului la studiul păturilor subțiri din aliaje binare feromagnetice, precum și construirea de memorii pentru mașinile electronice, fac astăzi obiectul unor ample cercetări în numeroase laboratoare de specialitate". (Agerpres)

Combinatul siderurgic Galați

(Urmare din pag. I)

care intră în funcțiune în acest an. Din analiza efectuată cu prilejul defalcării sarcinilor de plan, s-a desprins că menținerea în stare optimă de funcționare a mijloacelor tehnice nu este pe deplin asigurată. Actuala capacitate a sectorului mecanic, destinată lucrărilor de întreținere, este ocupată cu sarcini de producție prevăzute în planul de stat, cum ar fi construcții metalice, utilaje siderurgice. Întrucît funcționarea normală a sectoarelor de bază — furnal, oțelărie, laminorul de tablă groasă, slebing, hidrotehnic și altele — este condiționată de executarea la timp a lucrărilor de întreținere curentă, de intervenția promptă a sectorului mecano-energetic, este nevoie ca atelierul de întreținere aflat în construcție să fie terminat **pînă la sfîrșitul trimestrului I.**

Problema centrală, esențială a combinatului siderurgic în acest an o constituie, deci, îndeplinirea integrală și ritmică a planului de investiții, respectarea riguroasă a termenelor de punere în funcțiune a noilor obiective. Tocmai la diferitele laturi ale acestei probleme vreau să mă refer pe larg, în continuare. Deși anul trecut s-a realizat un volum mare de lucrări la sectoarele de bază prevăzute a începe producția în 1968, totuși lucrările rămase de executat — constînd în principal din montaje de construcții metalice și utilaje, din reglări și probe tehnologice — implică desfășurarea unei munci atente și calificate, un efort susținut al constructorilor pentru ca fiecare fază intermediară să se realizeze în termen și de bună calitate. De asemenea, în acest an urmează a se începe construcția unor noi sectoare, din care unele se vor da în funcțiune chiar în 1968.

În acest sens, pentru fiecare lucrare trebuie întocmite cu grijă grafice coordonatoare care să cuprindă termene și răspunderi precise, obligațiile ce revin constructorilor, beneficiarului și proiectantului; de asemenea, e nevoie să se cunoască precis cînd trebuie primit fiecare utilaj, cînd trebuie montat, ce forțe de muncă și mijloace tehnice sînt necesare și, pe această bază, **să se urmărească realizarea în termen a fiecărei faze de construcție și montaj.** Graficele coordonatoare trebuie să devină un real instrument de organizare a producției, iar urmărirea lor permanentă să permită prevenirea oricăror dereglări, să semnaleze din timp eventualele neajunsuri.

Întreaga această muncă pregătitoare nu va da rezultatele scontate dacă nu va fi însoțită de crearea tuturor condițiilor necesare bunului mers al lucrărilor. Ne referim, în primul rînd, la documentația tehnică. Volumul de construcții — montaj prevăzut în planul pe 1968 este asigurat numai parțial cu proiecte. De aceea, este imperios necesar ca **beneficiarul și forurile de resort din Ministerul Industriei Metalurgice să intervină energic pentru ca institutele de proiectări de specialitate să urgenteze elaborarea integrală a documentației** necesare construcției laminorului de benzi la cald, laminorului de benzi la rece și stației de granulare a zgurei, precum și pentru lucrările de dezvoltare a laminorului de tablă groasă. Rezolvarea acestei probleme va da posibilitatea întreprinderii constructoare ca în trimestrul I să realizeze circa 25 la sută din planul anual de investiții, iar instalațiile și utilajele de construcție și montaj să fie folosite integral, ceea ce va avea efecte pozitive asupra realizării volumului fizic de lucrări și respectării termenelor de intrare în producție a noilor obiective. O atare cerință se pune cu deosebită acuitate pentru lucrările din etapa a doua de la laminorul de tablă groasă, întrucît termenul de punere în funcțiune este trimestrul II 1968. Urgentarea acestei documentații, a fazelor de avizare și aprobare se impune cu multă stringență pentru a se putea folosi eficient perioada scurtă de timp ce a rămas pînă cînd laminorul va trebui să realizeze o producție sporită.

Între preocupările de seamă în domeniul investițiilor se înscrie și **asigurarea utilajelor siderurgice, a construcțiilor metalice, a echipamentului și aparatajului electric.** Combinatul siderurgic are în această privință un dublu rol. Pe de o parte de beneficiar al lucrărilor de investiții, iar pe de altă parte de furnizor al utilajelor și construcțiilor metalice pentru propriile lucrări. Această interconditionare determină o obligație suplimentară, aceea de a fi cel mai bun furnizor. În anul 1967, însă, combinatul nu s-a achitat în întregime de sarcinile ce i-au revenit în acest sens. Pe lîngă nerealizarea integrală a planului de producție la construcții metalice, nici **livrările nu s-au făcut în ordinea de urgență și corespunzător necesităților de montaj.** De aceea, este necesar un susținut efort din partea comuniștilor, a tuturor salariaților din cadrul direcției mecano-energetice pentru a organiza în cele mai bune condiții munca în ateliere, a folosi la maximum capacitatea mașinilor și timpul de lucru, în scopul livrării la timp a utilajelor și construcțiilor metalice destinate investițiilor.

Nu putem să trecem cu vederea că anumite deficiențe în asigurarea utilajelor tehnologice pornesc tocmai din faza de precizare a furnizorilor și de contractare. Pînă în prezent nu au fost primite în întregime repartiții pentru utilajele necesare, iar la unele dintre ele termenele de livrare nu sînt încă corelate cu datele planificate pentru punerea în funcțiune a obiectivelor. Iată de ce, cu sprijinul ministerului, conducerea Combinatului siderurgic Galați trebuie să ia măsuri urgente pentru contractarea, cu termene de livrare corespunzătoare, a unor utilaje pentru patul de răcire necesar lucrărilor de dezvoltare a laminorului, a utilajelor pentru sectorul de materiale refractare, cît și pentru rezolvarea problemelor ce se ridică în legătură cu aparatajul electric. Nu trebuie să se mai repete situația din anul trecut cînd, datorită faptului că unor uzine li s-au fixat sarcini în acest domeniu peste posibilitățile lor de producție, s-a ajuns la nerespectarea termenelor de livrare a anumitor utilaje, la interminabile discuții și tergiversări. **Este absolut necesar să fie stabilite sarcini reale, să existe o mai strînsă colaborare între Ministerul Industriei Metalurgice și Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini, iar beneficiarul să cunoască mai bine stadiul execuției și livrărilor de utilaje și să intervină prompt în scopul rezolvării unor eventuale greutăți.**

Mersul neîntrerupt al producției, crearea condițiilor optime de intrare în funcțiune a noilor obiective sînt influențate în măsură considerabilă de asigurarea numărului necesar de cadre calificate de muncitori, tehnicieni și ingineri. În acest sens, se cuvine ca, **conducerea combinatului să manifeste o preocupare stăruitoare pentru angajarea numărului necesar de salariați, în special de electricieni și lăcătuși de întreținere.** De un sprijin mai eficace este nevoie și din partea forurilor de resort din Ministerul Industriei Metalurgice, pentru aducerea la Galați a întregului număr de muncitori cu experiență, în special de la Reșița și Hunedoara, **așa cum a hotărît însăși conducerea ministerului. Cadrele respective sînt strict necesare pentru pornirea instalațiilor de la aglomerare, furnal, oțelărie, laminor slebing și aplicarea măsurilor stabilite nu mai poate suferi nici o amînare.** Totodată, se cer **depuse în continuare eforturi pentru ca muncitorii, tehnicienii și inginerii, care în curînd vor conduce și exploata agregatele, să cunoască cît mai temeinic fiecare instalație, fiecare proces tehnologic, prin organizarea celor mai potrivite forme de pregătire teoretică și practică.**

Biroul comitetului regional de partid va continua și în acest an să acorde întreaga atenție activității combinatului siderurgic. Vom căuta să sprijinim concret și competent organizațiile de partid de pe fiecare șantier și din secțiile combinatului **pentru a desfășura o activitate organizatorică și politică intensă, îndreptată spre accelerarea ritmului de lucru, respectarea termenelor de punere în funcțiune,** atingerea **parametrilor prevăzuți în proiect și mai buna gospodărire a metalului.** Totodată, **vom ajuta conducerile întreprinderilor de pe platforma combinatului în rezolvarea** operativă a **problemelor deosebite** care apar pe **parcurs. În acest scop,** vom trimite **periodic colective** formate din activiști de partid și specialiști, care **vor urmări înfăptuirea hotărîrilor și planurilor de măsuri.** În fața organizațiilor de partid de aici se pune **cerința de a cunoaște profund și permanent problemele de la fiecare loc de muncă, de a controla respectarea riguroasă a graficelor coordonatoare ale tuturor lucrărilor, de a milita asiduu pentru folosirea cît mai eficientă a mijloacelor materiale și a forței de muncă, precum și pentru întărirea disciplinei în producție.**

PERSONALITATEA CENACLULUI LITERAR

Literatura noastră a crescut în atmosfera cenaclurilor, în jurul unor reviste și n-o putem concepe făcînd abstracție de existența „Junimii" sau a „Sburătorului", ca să amintim pe cele mai importante. Prin cenaclul lui Maiorescu au trecut marii clasici ai literaturii române : Eminescu, Creangă, Caragiale, după cum Hortensia Papadat-Bengescu sau Anton Holban nu pot fi identificați în afara cenaclului lui Eugen Lovinescu. În cenaclurile amintite, ca și la „Viața Românească", o vie activitate critică a făcut să circule ideile cele mai controversate, dar și cele mai fertile.

Cenaclurile au fost focare de intensă ardere spirituală, de confruntare vie, uneori agitată, a diverselor tendințe literare, de decantare, înainte de publicare, a valorilor de nonvalori, de contact cu publicul, constituind o puternică bază morală pentru succesul viitor al scriitorului, ca și garanția unei realizări estetice superioare.

În viața literară actuală, activitatea cenaclistă indică o efervescență deosebită. Fenomenul a căpătat proporții de masă, încît se poate vorbi de existența unui impunător eșalon cultural amator, alături și strîns legat de cel profesionist. O largă audiență pentru poezie se constată mai ales acolo unde sînt posibilități variate de îndrumare și cultivare a talentelor autentice. În jurul unor cenacluri, devenite adevărate laboratoare de analiză și selecție, s-au concentrat numeroase talente scriitoricești. De numele cenacluriior „Junimea" și „N. Labiș" din București, „Convorbiri literare" și „Mihai Eminescu" din Iași, „Orizont"-Timișoara și „Ovidius"-Constanța, se leagă afirmarea unor înzestrați scriitori ai noii generații. Nu am vrea să exagerăm, dar la cunoașterea, îndrumarea și lansarea unor autori cunoscuți în literatura noastră contemporană, un merit indiscutabil revine și cenaclurilor în a căror atmosferă au lucrat. Fără îndoială, cenaclul nu produce poeți. Cenaclul — acest forum literar — nu poate fi decît o formă de manifestare publică a creatorului de artă. Deși nu ține de aspectele intime ale zămislirii operei, activitatea cenaclistă ajută și modelează, selectează și întărește unele reușite, reliefîndu-le întreaga lor substanță. Judecata de valoare și selecția se realizează cu sprijinul unei opinii critice competente.

Cenaclurile au devenit realități cotidiene ale vieții literare. An de an, numărul lor, ca și al celor ce le frecventează, a crescut. De existența lor și-au legat activitatea scriitori și critici literari consacrați, cu o bogată activitate artistică. Mai mult, în unele dintre ele, aflate sub patronajul unor reviste literare sau de cultură, colectivele redacționale constituie un nucleu valoros de îndrumare artistică, capabil să orienteze, prin discuții critice *la obiect*, producția literară a tinerilor. Și, totuși, ele nu au ajuns să constituie, în momentul de față, mijlocul cel mai eficace de lansare și de confruntare a opiniilor, de afirmare a noi scriitori. Ceea ce se observă, în primul rînd, la multe cenacluri este lipsa unei conduceri autoritare, capabile să instituie un climat polarizant. Exceptînd unele cenacluri, ca „Junimea", „N. Labiș", „Convorbiri literare", „Orizont", „Ovidius" și alte cîteva unde ședințele de lucru se desfășoară sub conducerea unor încercați scriitori, critici literari sau profesori universitari, în celelalte prestigiul critic este destul de scăzut. Acest fapt se manifestă cel mai pregnant la capitolul discuții, remarcabile prin sărăcie și lipsă de fundamentare teoretică. Se produce o confuzie nedorită între valoare și falsă valoare, cauzată, de cele mai multe ori, de neputința de a conduce discuțiile în sensul depistării unor calități reale, de percepere a unei concepții poetice și a încadrării în sensul și semnificația personalității subiectului creator. Dacă ori de cîte ori apare un tînăr poet cu talent, se rămîne la simpla inventariere a unor metafore reușite sau împrumutate, el nu va fi ajutat să ajungă la realizarea deplină a unei disponibilități reale. Esențialul ar consta ca în cenaclu să poată fi intuite și depistate mai ales aceste disponibilități, căci altfel debutantul își formează o imagine falsă asupra propriei sale producții. Valorificarea finală într-o opinie fermă, bazată pe un dezvoltat simț artistic și pe o experiență apreciabilă, nu poate reveni decît unui scriitor, critic sau istoric literar cu autoritate. Ca în orice loc unde se lucrează cu produse ale spiritului, și aici cei care sînt chemați să înțeleagă și să judece trebuie s-o facă onest, fără idei preconcepute sau în manieră de grup. Considerăm că o viață normală în cenacluri nu poate fi realizată fără o îndrumare critică competentă, capabilă să înlăture discuțiile sterile și, în același timp, să promoveze, alături de poezie și proza scurtă, alte genuri puțin întîlnite în cenacluri, dar de mare importanță pentru formarea artistică și culturală, cum ar fi : reportajul, portretul literar, pamfletul, recenzia sau chiar discutarea unor lucrări de teorie literară și artă poetică.

Activitatea cenaclistă ridică multe alte probleme. Există încă forme prea rigide de organizare, ce nu au nici o legătură cu literatura. Se încearcă în mod inutil, întocmirea unor dări de seamă sau procese verbale, ca și cum esențialul s-ar reduce la aceste acte birocratice. Afirmația directorului Casei regionale de creație-Constanța, despre începerea activității cenaclului abia la jumătatea lunii noiembrie e revelatoare : „Facem alegeri, dări de seamă și formăm un comitet. În general sîntem în faza de organizare. Cred că în curînd îi vom da drumul". Tot la Constanța, pentru a putea frecventa cenaclul „Ovidius", se uzează de „invitații tip", care se trimit prin poștă. Ne întrebăm : ce ar face un nou născut în literatură, care neprimind o asemenea „atenție" ar fi frustrat de posibilitatea întîlnirii cu cititorii ? Această manieră, străină tradiției și uzanțelor literare, nu poate decît să creeze neajunsuri desfășurării cu succes a activității cenaciste.

Apariția de noi cenacluri dezvăluie marea forță de atracție a unor astfel de manifestări. Interesant este de urmărit însă dacă acestea răspund unor necesități reale. De unde rostul înmulțirii cenaclurilor ? Aduc toate ceva nou în peisajul literar al regiunii, se disting printr-o orientare estetică deosebită ? Greu de dat un răspuns. Această proliferare denotă uneori nebulozitatea criteriilor după care se organizează, ca și unele dorințe de pontificat literar pe care și le arogă unii scriitori sau critici. Expresia vie a acestor fapte își găsește întruparea în lipsa de personalitate a unor cenacluri. La Iași, de pildă, ființează mai mult de șapte cenacluri (amintim doar pe cele mai cunoscute), dar la ședințele lor participă cam aceiași oameni. Situația este caracteristică și pentru alte centre culturale mari, cum ar fi București, Cluj, Timișoara, unde dispersarea în numeroase grupulețe lipsite de coeziune, împiedică concentrarea celor mai înzestrate talente scriitoricești, cu serioase repercusiuni asupra viabilității și prestigiului cenaclului. Nu se poate vorbi de niște diferențieri în preocupările artistice, cît de cît sesizabile, excepție făcînd doar cîteva cenacluri bine cunoscute. În cel mai bun caz, se constată controverse răslețe, fără o legătură serioasă cu procesul de creație. Aceasta diminuează interesul atît al creatorilor cît și al publicului, opțiunea pentru un cenaclu sau altul fiind determinată de elemente de conjunctură, iar nu de filiații spirituale.

Amintim permanent de cenacluri ce au făcut epocă în trecutul nostru literar. Nu trebuie uitat că ele reprezentau un grup cu o concepție estetică unitară sau, cel puțin, cu preferințe apropiate, tonul general neexcluzînd nuanțele, însă configurînd un program teoretic. În prezent personalitatea unui cenaclu rămîne, în continuare, un deziderat. Unele, cu un real prestigiu în urmă cu cîțiva ani s-au pierdut în anonimat și eforturile ce se fac nu indică un reviriment.

Militînd pentru individualitatea artistică a cenaclului nu omitem nici schimbul de opinii între ele. Cu cît circulația valorilor autentice se va face mai organizat, ca și confruntarea ideilor și experienței acumulate, cu atît mai mult vor avea de cîștigat tinerii creatori și, în ultimă analiză, literatura. Sînt demne de reținut inițiativele cenacliștilor de la „Orizont" care s-au deplasat la București pentru ședințe comune cu „Junimea", „Ovidius" din Constanța cu cenacluri din Galați și București, sau alte din Iași, care au organizat întîlniri similare cu cele din Suceava și Bacău.

În același context poate fi amintită și încercarea de a crește gradul de atractivitate a cenaclului prin realizarea unor preocupări polivalente (muzică, plastică, spectacol de teatru). Deși în puține locuri s-au realizat astfel de acțiuni („Junimea"-București și „Convorbiri literare"-Iași), utilitatea lor s-a impus, ceea ce sporește rolul cultural al cenaclurilor. Aceste manifestări își demonstrează însă utilitatea numai atunci cînd nu înlocuiesc activitatea esențială a cenaclului, lectura și discuțiile, cu spectacole nesemnificative, de un scăzut nivel artistic și cultural.

Dar pentru existența unui cenaclu rămîne o condiție imperativă mai ales posibilitatea publicării celor mai reușite materiale.

Tinerii scriitori, a căror creație a trecut prin purgatoriul critic al cenaclului, simt nevoia interioară a întîlnirii cu marele public. E o necesitate de confirmare ca ceea ce rezultă mai bun din aceste lecturi să vadă lumina tiparului. În urma apariților revistelor regionale, un număr tot mai mare de creatori tineri au acces în paginile lor, impunîndu-se cu succes. Unele ziare locale, în pagina culturală, fac și ele oficiul difuzării unor astfel de preocupări. Mai puțin își oferă paginile unor astfel de materiale revistele literare centrale. Ce se întîmplă însă cu lucrările valoroase citite într-un cenaclu ce nu activează pe lîngă o revistă ? Unde-și pot prezenta autorii producțiile ? Un exemplu elocvent îl oferă cenaclul elevilor din Capitală. Deși membrii cenaclului au publicat o plachetă cu versurile cele mai reușite, în paginile revistelor nu au acces. (Similitudini pot fi găsite în acele orașe unde nu apare o publicație cu preocupări culturale). Conducătorii de cenaclu susțin în mod justificat că un mijloc eficace ar fi acela ca revistele să prezinte periodic un colț al cenaclului, cum se întîmplă la „Amfiteatru", unde să poată fi publicate producțiile ce au primit aprecierea critică favorabilă. În același timp, revistele nu pot ocoli aspectul valoric al producțiilor din cenacluri. Din dorința de a promova cu orice preț debutanți (dar și din nevoia de a avea totuși în paginile revistei cîțiva scriitori locali), reviste ca „Argeș" și „Ramuri", dau uitării uneori exigența, transformînd publicarea lucrărilor într-un act de generozitate gratuit și dăunător. Alături de presă, difuzarea la radio și televiziune, lectura în spectacole publice, pot mări interesul pentru cenaclu, îi ridică prestigiul și fac din el o manifestare vie, tinerească.

Activitatea cenaclistă se dovedește necesară acolo unde ea devine un veritabil atelier de lucru. În momentul de față diluarea în prea multe cenacluri lipsite de individualitate, scade substanța unor astfel de manifestări.

Emil VASILESCU
Marin MINCU

cinema

● **Un bărbat și o femeie :** SALA PALATULUI (seria de bilete 2179 — orele 17,30 și seria 2180 — orele 20,30), PATRIA — 9 ; 11,30 ; 14 ; 16,30 ; 19 ; 21,30.

● **Escroc fără voie :** REPUBLICA — 9,30 ; 12 ; 14,30 ; 16,45 ; 19 ; 21,15, BUCUREȘTI — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,30 ; 19,45 ; 21, FEROVIAR — 8,30 ; 10,45 ; 13 ; 15,15 ; 17,30 ; 20, EXCELSIOR — 9,45 ; 12 ; 14,15 ; 16,30 ; 18,45 ; 21.

● **Lordul din Alexanderplatz :** LUCEAFĂRUL (completare **Republica la 20 de ani**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,45.

● **Război și pace** (seria I) : CAPITOL — 8,30 ; 11,30 ; 14,30 ; 17,30 ; 20,30.

● **Regina zăpezii :** UNIREA (completare **Vacanța lui Bonifaciu**) — 16 ; 18,15 ; 20,30.

● **Billy mincinosul :** CENTRAL (completare **Scoarța din Rodope**) — 8,45 ; 10,45 ; 13,15 ; 16 ; 19 ; 21.

● **Marile speranțe :** CINEMATECA — 10 ; 12,30.

● **Dosarul XII :** FESTIVAL (completare **Orizont științific nr. 10/1967**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 21, GRIVIȚA (completare **Republica la 20 de ani**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 15,45 ; 18 ; 20,30.

● **Corigența domnului profesor :** VICTORIA (completare **Despre fumat**) — 9 ; 11 ; 13 ; 15 ; 17 ; 19 ; 21.

● **Reîntoarcerea lui Surcouf :** GIULEȘTI (completare **Laboratorul vieții**) — 10 ; 15,30 ; 18 ; 20,30, POPULAR (completare **Orașul**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **Spartacus** — ambele serii : LUMINA — 8,30—16 în continuare ; 19,45.

● **Program pentru copii :** DOINA — 9 ; 10 ; 11.

● **O sută unu dalmațieni :** DOINA (completare **A sosit vacanța mare**) — 12 ; 14 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, GLORIA (completare **Năică și veverița**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.

● **Cerul și iadul :** UNION (completare **Gigantul înaripat**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **Republica la 20 de ani — Prin satul românesc — File din istoria sportului românesc — Orizont științific nr. 11/1967 — Viața începe la 40 de ani :** TIMPURI NOI — 9—21 în continuare.

● **Loana :** DACIA (completare **Orizont științific nr. 9/1967**) — 9—21 în continuare, RAHOVA (completare **O fabulă modernă**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **O fată fericită :** BUZEȘTI — 15 ; 17 ; 19 ; 21, MOȘILOR — 15 ; 17 ; 19 ; 21.

● **Un taxi pentru Tobruk :** CRÎNGAȘI (completare **Aventurile lui Bobo-City**) — 15,30 ; 18 ; 20,15, DRUMUL SĂRII (completare **Efemere**) — 15 ; 17,30 ; 20.

● **Dragostea unei blonde :** BUCEGI (completare **Mlaștina tăcută**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30, MODERN (completare **Dacă treci rîul Selenei**) — 9,30 ; 11,30 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.

● **Cînd tu nu ești :** TOMIS (completare **Stîrcul, pasăre reptilă**) — 9—16 în continuare ; 18,30 ; 21, AURORA (completare **Mihail Kogălniceanu**) — 8,30 ; 10,45 ; 13 ; 15,30 ; 18 ; 20,30, FLAMURA (completare **Orizont științific nr. 10/1967**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,15 ; 20,30.

● **Contele Bobby, spaima vestului sălbatic :** FLACĂRA (completare **Scuzați, atracții**) — 15,30 ; 18 ; 20,30, MUNCA (completare **Legenda**) — 16 ; 18,15 ; 20,30.

● **Treizeci de ani de veselie :** VITAN — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **Cea mai lungă noapte :** MIORIȚA (completare **Românii și Marele Octombrie**) — 9,30 ; 12 ; 15,15 ; 18 ; 20,30.

● **Romanță pentru trompetă :** ARTA (completare **Dacă o iubesc**) — 9—16 în continuare ; 18,30 ; 20,45.

● **Agonie și extaz :** COSMOS (completare **Permanențe**) — 15 ; 17,30 ; 20.

● **Pantera neagră ;** VIITORUL (completare **În căutarea timpului pierdut**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **Cerul începe la etajul III :** COLENTINA (completare **Douăzeci de ani de comerț**) — 16 ; 18 ; 20.

● **Jocuri neschimbate :** MELODIA (completare **Orașul fără străzi**) — 9 ; 11,15 ; 13,30 ; 16 ; 18,30 ; 20,45.

● **Martin soldat :** VOLGA (completare **Orizont științific nr. 9/1967**) — 9,30 ; 11,45 ; 14 ; 16,15 ; 18,30 ; 20,45, LIRA (completare **Micii înotători**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **Profesorul distrat :** FLOREASCA (completare **Dacă aș fi știut**) — 16 ; 18,15 ; 20,30.

● **Marele restaurant :** PROGRESUL (completare **Ceramica de Oboga**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **Republica Skid :** FERENTARI (completare **Ostașii pădurii**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **Ocolul : COTROCENI** (completare **Numai șase secunde**) — 15,30 ; 18 ; 20,30.

● **Să-mi faceți una ca asta ! :** PACEA (completare **Opt minute de vis**) — 16 ; 18 ; 20.

tv

18,00 — Telecronica economică. 18,30 — Pentru copii : „Ala Bala". Prezintă Nae Roman și Bimbo Mărculescu. 19,00 — Copii mari — Magazin pentru tineret. „Pentru fiecare, o felicitare !". 19,30 — Telejurnalul de seară. 19,45 — Baschet : Dinamo București — Olimpia Ljubljana. Transmisie de la sala Floreasca. 20,15 — Interpretul preferat. Muzică ușoară la cererea telespectatorilor. Cîntă Dorina Drăghici. 20,30 — „Bolero" — film realizat în Munții Făgăraș. 20,45 — Desene animate. 20,55 — Invitație la dans. 21,15 — Avanpremiera. 21,30 — Film artistic : „Copiii lui Don Quijotte". O producție a studiourilor sovietice. 22,40 — Cîntă Vico Toriani. 23,10 — Telejurnalul de noapte.

teatre

● **Filarmonica de stat „G. Enescu" (sala mică a Palatului) : Recital vocal instrumental** — 20.
● **Opera română : Aida** — 19.
● **Teatrul de stat de operetă : Contesa Maritza** — 19,30.
● **Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia) : Romeo și Julieta** — 19,30, **(sala Studio) : Jocul adevărului** — 19,30.
● **Teatrul de Comedie : Opinia publică** — 20.
● **Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1) : Livada cu vișini** — 20, **(sala din str. Al. Sahia nr. 76 A) : Comedie pe întuneric** — 20.
● **Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru) : Acest animal ciudat** — 19,30, **(sala Studio) : Cînd luna e albastră** — 20.
● **Teatrul de estradă „Ion Vasilescu" : Ca-n filme** — 19,30.
● **Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy) : Scandal la Boema** — 19,30, **(sala Victoria) : Music-Hall** — 19,30
● **Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor : Pentru tot ce-mi este drag** — 20.
● **Circul de stat : Selecțiuni de iarnă** — 19,30.

puncte de vedere

EDUCAȚIA ÎN ȘCOALĂ trebuie să aibă un caracter unitar

Apreciind școala ca principal izvor de cultură și factor de civilizație, Congresul al IX-lea al P.C.R. i-a stabilit sarcini de mare răspundere pentru formarea multilaterală a tinerei generații, pedagogilor revenindu-le îndatoriri complexe pe linia adîncirii și îmbogățirii activității lor educative. În această direcție au fost mobilizate forurile de învățămînt și științifice de specialitate, potențele creatoare ale cercetătorilor în domeniul pedagogiei și educației. Primele roade ale acestor cercetări se materializează într-o serie de îndrumări și recomandări metodice puse la dispoziția școlii, a cadrelor didactice. Între acestea se remarcă **„Programele muncii educative în școala generală"**, elaborate de Ministerul Învățămîntului, **„Contribuții la sistemul muncii educative în școala generală"** și **„Contribuții la sistemul muncii educative în liceu"**, elaborate de Institutul de științe pedagogice.

„Programele muncii educative în școala generală" — la care vreau să mă refer mai pe larg în cele ce urmează — răspund cerințelor concrete ale dezvoltării școlii noastre în etapa actuală ; vin să orienteze colectivele didactice asupra obiectivelor de perspectivă în munca de educare a elevilor din școala generală, constituind din acest punct de vedere un instrument de lucru foarte adecvat și util. Analizînd cu atenție aceste programe în colectivul nostru didactic am reținut cu satisfacție că sînt precizate just, edificator, sarcinile educative ale corpului didactic, ale directorului școlii, ale diriginților, ca și preocupările complexe ale activității educative din afara clasei și școlii. La fel de folositor mi se pare modul de precizare a scopului și mijloacelor educative pentru fiecare obiect de învățămînt. Din lucrare se pot desprinde ușor unele aspecte de ierarhizare a factorilor de răspundere din școală, care concură la formarea multilaterală a tinerei generații, ca și diversitatea de forme de activitate practică ce stau la îndemîna cadrelor didactice pentru îndeplinirea cu eficiență a sarcinilor educative. Un loc de seamă este acordat muncii comandanților de detașamente și unități, formelor de realizare a activităților din afara clasei și școlii potrivit specificului organizației de pionieri.

Nu-mi propun să analizez toate capitolele lucrării respective. Este clar că ea răspunde unor cerințe actuale, dînd corpului didactic din școlile noastre un prețios ajutor (de altfel ca și celelalte două lucrări amintite la început). Mi se pare mai de folos pentru eficiența și succesul muncii instructiv-educative din școala generală semnalarea unor neîmpliniri ale acestor programe, ale procesului educativ în general și, implicit, a îndatoririlor ce ne revin personal și colectiv pentru perfecționarea lor. Studiind aceste îndrumări pentru munca educativă din școala generală ai sentimentul unei dispersări, al unei fragmentări a activității educative, care în realitate ar fi de dorit să reprezinte un tot organic, o conlucrare a factorilor educativi și o îmbinare a tuturor laturilor procesului de învățămînt. Sînt recomandate mijloacele de realizare a sarcinilor educative în cadrul fiecărui obiect de învățămînt, fără a se oferi și o imagine de ansamblu, de aplicare simultană a acestor programe în complexitatea procesului instructiv. Și așa, în unele școli munca educativă este fragmentată, desfășurîndu-se dispersat, mai mult de către diriginți — nu și de toți ceilalți profesori ai colectivului de elevi — la orele de dirigenție sau în cadrul organizațiilor de tineret și mai puțin în cadrul lecțiilor la diferite materii. Cred că ar fi fost un bun prilej de a anihila asemenea deficiențe, de a da un caracter mai complet și unitar activității educative a școlii generale, concepînd programele la care ne referim ca recomandări mai unitare, mai cuprinzătoare, sub forma unui **sistem** educativ.

Evident, nu trebuie să considerăm aceste programe ca pe un îndrumător cu caracter absolut, ca pe un fel de tipar al muncii educative din școala generală. De altfel, această recomandare este subliniată cu insistență în preambulul lucrării. După cum se știe, fiecare școală are fizionomia sa, **specificul** său. Este rolul directorului școlii de a antrena colectivul pedagogic la aplicarea concretă, creatoare a obiectivelor și măsurilor generale prescrise, în această aplicare respectînd însă esența conținutului educativ, sub diferite laturi ale educației comuniste, fie în cadrul obiectului de învățămînt, fie în activitatea cu familia, cu organizația de pionieri ori în colaborare cu instituțiile educative extrașcolare.

Fructificînd competența și inițiativele locale, conducerile școlilor, colectivele de pedagogi pot aduce o contribuție substanțială la îmbogățirea experienței în programarea muncii educative. Din păcate, nici directorii de școli, nici diriginții și, în ultimă instanță, nici organele locale de învățămînt nu pot asigura în momentul de față eficiența corespunzătoare activității educative, ghidîndu-se numai după programele amintite. Aceasta din cauza lipsei unor indicații precise, clare, de aplicare a programelor nu „în general", nu oricum, ci în cadrul unui sistem. După părerea mea, se simte nevoia unei completări de ordin metodologic. În acest context, aș sugera Ministerului Învățămîntului posibilitatea valorificării experienței acumulate de Institutul de științe pedagogice, concretizată în „Contribuții la sistemul muncii educative", completînd indicațiile date în programele muncii educative prin date cu privire la modul cum trebuie să se asigure în școală educația sub diferite laturi (intelectuală, morală, politehnică, fizică, sanitară) în condițiile unor acțiuni educative care se realizează concomitent. Nu trebuie pierdut din vedere faptul că aceste programe sînt un instrument în mîna educatorilor, că aceștia nu sînt „robii" programei ; în cazul de față însă, indicațiile sumare — cu privire la modul de aplicare în școală — dau posibilitatea unor interpretări unilaterale, a folosirii și valorificării insuficiente a valențelor educative ale fiecărui colectiv.

Încheiem cu apelul de a se acorda mai multă atenție acestor programe, de a se studia cu mai multă seriozitate, de a se aplica cu mai multă răspundere.

Prof. Simion CHIȘ
directorul Școlii generale nr. 122 București

„La mulți ani, pămîntule!"

Cu zece ani în urmă, inspirat de lansarea primului satelit artificial al pămîntului, Al. Mirodan, care de-abia se afirmase în dramaturgia noastră cu Ziariștii, aborda, într-o comedie de mici proporții, intitulată Cerul nu există, *una din temele majore, cu rădăcini străvechi, dar de fierbinte actualitate pentru omenire, aceea a dezlegării „misterelor" cerului. De atunci, știința a făcut pași uriași înainte, cunoașterea umană pătrunde tainele universului tot mai adînc. Și totuși, confruntarea imaginată de Al. Mirodan între pămînteni și extrapămînteni pe tema definirii cerului și a modului său de existență, rămîne, după un deceniu, proaspătă și actuală.*

Fără îndoială, o asemenea confruntare putea fi tratată din punct de vedere dramatic într-o multitudine de formule. Mirodan a ales-o pe cea care i se potrivește mai bine : comedia de idei, străbătută de un cald fior liric. O analiză minuțioasă a textului ar îngădui desigur observații critice, evidențiind unele carențe de construcție, de adîncime sau de stil. Dar asistînd la reprezentarea piesei ești captivat de mesajul optimist, cald, plin de umanism.

Este adevărat, Televiziunea — care a transmis această piesă în ziua de Anul Nou — a distribuit în cele trei personaje actori de întîia mînă, foarte îndrăgiți de public.

În primul rînd, Radu Beligan i-a dat lui Stelaru nu numai ceea ce-i punea la îndemînă rolul, ci și întreaga încărcătură emoțională și lucidă în același timp pe care interpretul o poartă parcă mereu cu sine, încă din căutătorul stelei fără nume a lui Mihail Sebastian.

Mult mai „terestru" decît șeful său, personajul Popescu și-a găsit, în interpretarea atît de artistic-naturală a lui Dem. Rădulescu, cu umor sec, tonul contrastant în raport cu Stelaru.

La fel de izbutită, interpretarea Danei Comnea — în Femeia lunii ; cu acel plus de valoare pe care i l-a dat exprimarea, subtil dar foarte precis nuanțată, a simțămintelor.

În ansamblu, un telespectacol de calitate, condus cu discreție, bun-gust și putere de sugestie de către regizorul Ion Barna, și încheiat festiv cu acel „la mulți ani, Pămîntule" atît de drag tuturor oamenilor !

Mihai VASILIU

ANSAMBLUL POPULAR MONGOL

Folclorul, această nestemată șlefuită în migala mileniilor, posedă printre alte însușiri pe aceea de a uni inimile oamenilor de pe toate meridianele lumii făcîndu-le să bată la unison, să vibreze pentru frumos. Acest adevăr l-am constatat și cu prilejul spectacolelor Ansamblului popular mongol, condus de artistul emerit G. Tzerendorj, care și-a încheiat la București turneul pe care l-a întreprins în țara noastră. Arta populară mongolă se bucură de o mare varietate și bogăție, în care tradiția străveche se împletește cu multiplele creații contemporane.

Programul prezentat a fost echilibrat, dinamic, cuprinzînd piese din folclorul mongol secular, sau de dată recentă, cîntece vocale și instrumentale, dansuri cu acompaniament instrumental, degajînd pe tot parcursul gingășie și virtuozitate. Am fost cuceriți de policromia costumelor ce făceau notă comună cu incrustațiile la fel de colorate ale instrumentelor specific naționale ale orchestrei.

De un binemeritat succes s-a bucurat mai cu seamă cîntărețul Zangad, posesor al unei voci plăcut timbrate, clară și lejeră, care a interpretat cu mult farmec melodiile „Ecoul cascadei de argint" și „Pe Mureș și pe Tîrnave" precum și virtuoasa solistă Tzerendulan (la instrumentul popular mongol „sauza", ale cărui sonorități sînt identice cu cele emise de banjou). La același nivel se situează și interpretarea duetului vocal feminin Enhtuvsin și Tzerendolgor. Cu multă pasiune a fost urmărit adevăratul tur de forță al celor trei tineri dansatori Nergui, Lamjav și Sandagdorj, simplitatea desenului pașilor, grația și finețea figurilor de dans popular stilizate cu pricepere. De asemenea, interesantă și de o factură inedită pentru noi, evoluția vocală a cîntăreței populare, artista emerită Norovbanzad, care a interpretat un buchet de melodii mongole străvechi.

Spectacolele Ansamblului de cîntece și dansuri mongol s-au bucurat de calda apreciere a publicului românesc, exprimată prin aplauzele cu care acesta a răsplătit pe valoroșii artiști ai poporului prieten.

Constantin RĂSVAN

Nivelul interpretării științifice

(Urmare din pag. I)

medievale tîrzii ; cu evoluția, încă extrem de lacunar cunoscută, a gustului ; cu particularitățile locale ale creației de artă veche în anumite regiuni ale țării ; cu raportul creație cultă — creație populară. Din păcate însă această integrare a fenomenului de artă veche — și rămîne de văzut în ce măsură lucrul nu e valabil și în cazul celui de artă modernă — într-un context mai larg de cultură nu și-a găsit locul întotdeauna și îndeajuns în sinteze însemnate. Ni se pare, de pildă, că înțelegerea nuanțată a rolului pe care monumentele de artă veche românească l-au jucat în ansamblul culturii noastre a fost sărăcită în capitolele dedicate fenomenului cultural în volumele apărute ale „Istoriei României" unde aproape niciodată nu sînt subliniate elementele comune ale artei plastice și ale culturii scrise. Or, asemenea elemente există, sînt cît se poate de grăitoare și valoroase. Astfel, pentru a nu ne referi decît la exemplul culturii din Țara Românească și Moldova evului mediu, sobrietatea și echilibrul cromatic sau arhitectonic din secolele XIV-XV, caracterul din ce în ce mai narativ al frescelor din secolele XVI-XVII sau barocul formal de la sfîrșitul artei medievale, se află într-un paralelism interesant de urmărit pe planul istoriei culturii, cu limba, motivele și stilul literaturii din aceleași secole, fapt ce ar fi meritat să rețină atenția în capitolele la care ne-am referit.

Dar — și cu aceasta ajungem la o altă chestiune, la un alt aspect al întreținerii unui climat rodnic de cercetare a istoriei culturii — asemenea încheieri și altele ca ele nu se pot concepe fără o cunoaștere sigură a faptelor, a detaliilor. Ca pretutindeni în munca științifică, deprinderea viitorului specialist în istoria culturii cu analiza scrupuloasă, cu înregistrarea fidelă a datelor materialului documentar din mai multe domenii istorice particulare și, deopotrivă, obișnuirea sa cu un mod original și curajos de a reflecta pe temeiul unor asemenea date, trebuie începute foarte de timpuriu. În această ordine de idei este regretabil desigur faptul că se pot întîlni într-un foarte recent manual de istoria artelor pentru uzul celor mai tineri elevi ai școlilor de arte plastice (cl. a VI-a), apărut sub egida Editurii didactice și pedagogice, neașteptate erori de informație, mai mari și mai mărunte, ce pot lesne dezorienta pe cei neavizați. În primul rînd — și aceasta constituie o importantă carență în conceperea unui manual de acest gen — valoarea reală a unor perioade de mare înflorire artistică din trecutul românesc (epoca lui Ștefan cel Mare, aceea a lui Constantin Brîncoveanu, de pildă) nu reiese în nici un fel pentru cititori, neîntîlnindu-se nici o încercare de sugerare a unor explicații mai adînci, de natură estetică, necesare oricărei tratări privind istoria artei ; totul se reduce aici la descriptivism și la o înșiruire de nume care în nici un caz nu pot sugera elevilor bogăția și complexitatea vechii noastre arte. Nu înțelegem apoi cum s-au putut strecura într-o asemenea carte — altminteri judicios construită în ceea ce privește planul — afirmații ce surprind prin lipsa unei elementare rigori (după autorul manualului la care ne referim, pe teritoriul țării noastre trecerea de la arta sclavagistă la arta feudalismului timpuriu s-a petrecut în secolele X-XI ; orașul dacic Sarmizegetusa este același cu Ulpia Traiana Augusta romană ; Gura Humorului se află în Muntenia ; Ionia este o colonie grecească din Asia Mică s.a.m.d. !), ca și stîngăcii de exprimare și afirmații gratuite cu totul neașteptate într-un manual ce va forma, la un anumit nivel de școlarizare, baza studiului într-o disciplină a cărei importanță în formarea unei culturi nu mai e nevoie a fi subliniată.

Întrucît asemenea manuale pentru uzul școlilor și liceelor vor mai apărea desigur se impune de fiecare dată încredințarea lor unor specialiști, cadre didactice cu experiență, la curent cu principalele date și interpretări ale cercetării din țară și de peste hotare. Dezideratul mi se pare întrutotul întemeiat și în ceea ce privește capitolele de cultură din viitoarele manuale de istorie românească și universală, deoarece într-unele dintre cele folosite azi în învățămîntul mediu schematizarea, simpla înșiruire de cunoștințe nu fac cel mai bun serviciu înțelegerii fenomenului cultural în ansamblul său.

În școală mai întîi, apoi în universitate, interesul pentru istoria culturii poate să sporească sensibil formînd obiectul unor lecții, cursuri și seminarii speciale, iar mai apoi chiar al unor manuale școlare și universitare.

Asemenea forme de învățămînt și asemenea cărți, susținute cu autoritate științifică, cu un suflu mai larg decît pînă acum, cu nuanțe, asociații și comparații elocvente între domeniile culturii pot pregăti, într-un chip într-adevăr umanist, modul de a gîndi și a simți al generațiilor viitoare de intelectuali pentru care faptul de cultură — o pagină de cronică, o descoperire științifică din trecut, un monument de artă, o doctrină filozofică — va putea sugera cu mult mai ușor contextul spiritual al unor epoci ce vor rămîne astfel cu atît mai prezente în conștiința lor.

Sărbătorirea academicianului Octav Onicescu

Cu prilejul împlinirii vîrstei de 75 de ani, acad. Octav Onicescu a fost sărbătorit marți la amiază în cadrul unei ședințe ce a avut loc în aula Academiei.

Relevînd activitatea desfășurată timp de peste cinci decenii și contribuția sa la progresul științelor matematice și al învățămîntului superior din țara noastră, acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei, acad. Gheorghe Mihoc, rectorul Universității București, directorul Centrului de statistică matematică al Academiei, prof. dr. George Galbură, de la Universitatea București, și dr. Radu Teodorescu, șef de secție la Centrul de statistică matematică, au felicitat călduros pe sărbătorit și i-au urat sănătate și viață îndelungată, noi succese în activitatea sa creatoare.

Răspunzînd, acad. Octav Onicescu a mulțumit pentru cinstirea acordată și a arătat că își va depune și în viitor toată capacitatea de muncă pentru propășirea științei și a țării.

În onoarea sărbătoritului, Prezidiul Academiei a oferit o masă colegială la Casa oamenilor de știință.

(Agerpres)

ȘTIRI CULTURALE

Teatrul de Comedie a prezentat în premieră „Sfîntul" de Eugen Barbu. Regia : Sanda Manu. Scenografia : Dan Nemțeanu. In distribuție : Mihai Fotino, Sanda Toma, Mircea Șeptilici, Mircea E. Balaban, Mihai Pălădescu, Dem. Savu, Gh. Dinică, Tilda Radovici, Constantin Băltărețu, Gh. Crîșmaru. Dorina Done, Iarina Demian, Radu Cazan.

★

Compozitorul Anatol Vieru a părăsit marți Capitala plecînd la Washington. El va asista în ziua de 12 ianuarie la prezentarea piesei sale „Trepte ale tăcerii", scrisă pentru cvartet de coarde și percuție, la cererea Fundației „Koussevitzky".

★

O dată cu inaugurarea unei noi săli în clădirea Ateneului Român, Filarmonica „George Enescu" a inițiat un ciclu de concerte și recitaluri de muzică de cameră, în cadrul acțiunii de promovare a acestui gen muzical.

In deschiderea ciclului a avut loc marți o seară de sonate cu concursul pianistului Dan Mizrahi și al violoncelistului Dumitru Mo-țatu. Programul a cuprins sonate pentru cele două instrumente scrise de Beethoven, Francoeur — Trowell, Brahms și — în primă audiție — o sonată de Ludovic Feldman.

Ciclul va continua cu regularitate, în fiecare marți, cuprinzînd lucrări de muzică românească și universală, printre care unele în primă audiție. Ele vor fi prezentate în special de tineri interpreți — instrumentiști și cîntăreți — din București și alte orașe ale țării.

★

Soprana Evghenia Mirosnicenko, artistă a poporului a U.R.S.S., cunoscută publicului din țara noastră din turneele precedente, a interpretat marți seara, pe scena Operei bucureștene, rolul Gildei din „Rigoletto" de Verdi. Ea a avut ca parteneri pe artistul poporului Nicolae Herlea, Corneliu Fînățeanu, Nicolae Rafael, artist emerit, și Iulia Buciuceanu. Conducerea muzicală a aparținut artistului poporului Jean Bobescu.

Artista sovietică va apare pe aceeași scenă și în rolul titular din „Traviata".

(Agerpres)

Cronica zilei

Marți dimineața a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre Zanzibar, o delegație guvernamentală română, condusă de Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, pentru a participa la festivitățile organizate cu ocazia celei de-a IV-a aniversări a revoluției din Zanzibar.

(Agerpres)

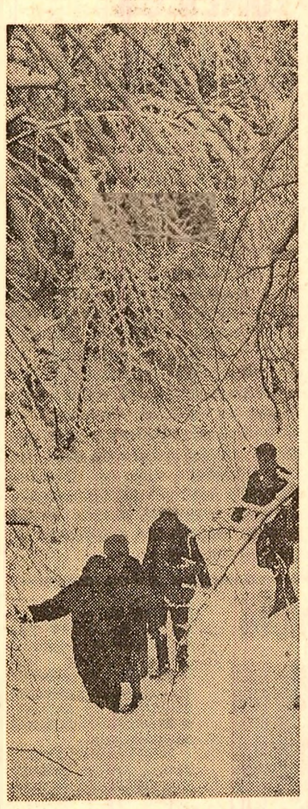

Incertitudini comunitare

(Urmare din pag. I)

încă o dată că a fost depășită așa numita „perioadă idilică". Deși s-a proiectat și, probabil, se va realiza uniunea vamală, totuși alinierea politicilor economice, financiare și externe a membrilor C.E.E. se dovedește în continuare iluzorie. Un ghem de interese proprii fiecărui partener comunitar îi scindează pe „cei șase".

Referindu-se la problema candidaturii britanice, Franța s-a opus, cel puțin pînă acum, motivînd că economia britanică, datorită dificultăților pe care le întîmpină, nu este pregătită să intre în Piața comună. Sînt criticate : deficitul cronic al balanței de plăți engleze, situația instabilă a lirei sterline, regimul preferențial acordat țărilor Commonwealth-ului etc. Anglia are o datorie de aproximativ 40 miliarde de dolari (dintre care 10 miliarde față de țările zonei lirei sterline). Această datorie e mascată de faptul că lira sterlină, alături de aur și dolarul american, constituie, chiar și după devalorizarea ei, un instrument de decontări internaționale. Rezervele mondiale de lire sterline — consideră experții francezi — fiind în realitate creanțe asupra Băncii Angliei, ar urma să devină, după aderarea britanică, creanțe asupra ansamblului țărilor Pieței comune. Este cunoscută și ideea potrivit căreia intrarea Angliei în C.E.E. va modifica actuala structură a Comunității, destrămînd tot ce s-a realizat pînă acum.

Ziarele franceze vorbesc și despre o puternică concurență a industriei britanice, care deși e supusă unor perturbații, se bazează pe o tehnologie superioară, ceea ce îi conferă un „atu" redutabil în raport cu unii membri ai C.E.E. Marea Britanie dispune de un potențial de cercetări științifice egal cu cel al Franței, Italiei și Olandei la un loc (adică 59 la sută din potențialul „celor șase"), de un avans fără echivalent în Europa de vest în domeniul electronicii, al calculatoarelor și al energiei atomice.

Există, de asemenea, suspiciunea cercurilor politice franceze că Anglia intrată în Piața comună ar juca rolul unui „cal troian" al S.U.A. Se ține seama, în acest caz, de faptul că o parte apreciabilă din producția industrială a Marii Britanii se află în mîinile capitalului american și de existența așa-numitelor „relații speciale" dintre Anglia și S.U.A. Programul de „austeritate economică" lansat de către președintele Johnson conferă unele privilegii Marii Britanii, care nu este atinsă de reducerea volumului de investiții americane în străinătate. Aceasta scoate și mai mult în evidență, după cum scrie presa franceză, efectele acestor „relații speciale". Ziarul „La Nation" relevă temerea că o dată intrată Anglia în C.E.E., se va produce „o invazie a mărfurilor fabricate în Anglia sub licență americană, cu sprijinul uriașei puteri industriale a S.U.A.".

Partenerii comunitari ai Franței, fără deosebiri de fond, se pronunță pentru intrarea Angliei în C.E.E. și pentru lărgirea Comunității, argumentele lor fiind în special de ordin comercial. O bună parte din comerțul „celor cinci" se efectuează cu insulele britanice. Se remarcă printr-o coloratură politică mai nuanțată poziția R.F. a Germaniei care, deși susține candidatura Angliei, manifestă totuși o atitudine mai rezervată, pentru a nu impieta asupra armonizării relațiilor intercomunitare, în general, și asupra relațiilor franco-vest-germane, în special.

Deși respinsă, Anglia își menține cu tenacitate candidatura la Piața comună. În acest sens, este elocvent turneul european întreprins de ministrul de externe britanic în scopul elaborării, împreună cu „cei cinci", a unor noi forme de reglementare a relațiilor comerciale și politice anglo-comunitare, care să faciliteze aderarea Angliei la C.E.E. Această atitudine se motivează îndeosebi prin două cerințe de ordin economic : se impune pentru economia britanică extinderea producției ramurilor sale „cheie", ceea ce implică o piață cît mai largă de desfacere. Or, frontierele naturale ale insulelor britanice limitează acest element. Piața comună, spun specialiștii englezi, ar constitui un debușeu important al produselor britanice pentru a se împiedica puternica penetrație a capitalului american în economia Angliei, cît și pentru a se evita consecințele ce decurg de aici. În interferență cu primul argument, se află un alt factor — extinderea exporturilor Angliei pe baza unui comerț fără taxe vamale și cîștigarea unei piețe mai largi în Europa de vest, deoarece mica zonă a liberului schimb a devenit prea îngustă pentru economia britanică. Acesta este și unul dintre sensurile devalorizării lirei sterline de către guvernul englez — posibilitatea de a stimula exportul prin aplicarea așa-numitei politici de „dumping valutar" (adică de vînzare pe piața externă a mărfurilor la prețuri inferioare celor de pe piața internă). Devalorizarea lirei este considerată de către unii specialiști ca un pas favorabil în drumul anevoios al Angliei spre Piața comună, cu condiția ca o serie de măsuri complementare anunțate de către guvernul britanic să fie aplicate cu eficiență.

Avantajele pe care le-ar dobîndi Anglia prin intrarea în Piața comună prevalează, după părerea premierului Wilson, asupra dificultăților create de aplicarea politicii agricole comunitare de către Anglia (deteriorarea relațiilor cu țările Commonwealth-ului, principalele furnizoare de materii prime agricole, care-și vor vedea clientul acaparat de piața vest-europeană și cheltuielile suplimentare de 175—250 milioane de lire sterline, sub formă de impozite agricole).

Aceasta fiind schița care concretizează „poziția astrilor" pe orbita comunitară, este evident că evoluția ulterioară a Pieței comune apare îmbrăcată în haina incertitudinilor.

DE PRETUTINDENI

BIBLIOTECA DIN FLORENȚA ȘI-A REDESCHIS PORȚILE

După cum anunță agenția ANSA, Biblioteca Centrală Națională din Florența și-a deschis luni din nou porțile pentru public. Datorită acțiunilor hotărîte duse pentru salvarea bogatului fond de cărți, a vechilor documente și a celorlalte valori de inundația catastrofală din anul 1966, biblioteca poate, după trecerea a 14 luni de la tragicul eveniment, să deservească publicul la fel ca înainte.

UN ACT DE VANDALISM

Un necunoscut a deteriorat luni la amiază un tablou al lui Rubens, expus în Muzeul Louvre din Paris. Omul, în vîrstă de aproximativ 60 de ani, a fost arestat și în prezent este anchetat. Este vorba, potrivit anchetatorilor, de un dezechilibrat. După primele informații acest vandal nu a reușit să facă tabloului decît o simplă zgîrietură.

URMĂRILE FURTUNII

Furtuna violentă care a bîntuit toată săptămîna trecută în Europa occidentală a slăbit din intensitate. Ea a provocat însemnate pagube materiale, iar urmările ei continuă să fie resimțite. Elveția, unde vîntul a suflat cu o viteză rar întîlnită, a fost cea mai afectată. Circulația rutieră și feroviară a fost blocată, iar avalanșele au provocat moartea a numeroase persoane. Dacă în Austria efectele acestei furtuni au fost mai atenuate, în Italia s-au semnalat 4 morți și zeci de răniți. Această furtună n-a cruțat nici vestitul turn înclinat din Pisa, făcîndu-l să se clatine, și nici cabinele de baie de pe malul Mării Tireniene care au fost pur și simplu măturate de pe fața pămîntului. A nins și deasupra bătrînului Vezuviu și, pentru prima oară în ultimii ani, la Palermo. În Franța, furtuna, care a făcut ravagii timp de cîteva zile, s-a potolit. Totuși, în anumite regiuni ale țării situația nu s-a restabilit din cauza avalanșelor și inundațiilor. Căderi record de zăpadă au fost înregistrate în Bavaria, unde cel mai gros strat de zăpadă atinge 2,3 metri. În Belgia și Olanda circulația a devenit impracticabilă din cauza poleiului, iar în Anglia continuă să ningă.

SPORT

Ieri, în campionatul de hochei pe gheață

Pe patinoarul artificial din parcul „23 August", au continuat ieri întrecerile turului II al campionatului republican de hochei pe gheață. Iată rezultatele înregistrate : Agronomia Cluj — Petrol Geologie București 9—1 (2—1, 2—0, 5—0) ; Dinamo București — Tîrnava Odorhei 16—1 (9—0, 4—0, 3—1) ; Avîntul Miercurea Ciuc — Avîntul Gheorghieni 5—2 (3—0, 1—1, 1—1).

Imagine din meciul Dinamo București—Tîrnava Odorhei
Foto : **A. Cartojan**

Sala Floreasca ora 19

DINAMO BUCUREȘTI — OLYMPIA LJUBLJANA

în „Cupa cupelor" la baschet

Astă seară, în Sala Floreasca din Capitală, se va disputa primul meci dintre echipele Dinamo București și Olympia Ljubljana, contînd pentru turul II al „Cupei Cupelor" la baschet masculin.

Reprezentanta baschetului iugoslav, a cărui ridicată valoare internațională este unanim recunoscută, are în componența sa o serie de jucători valoroși, dintre care se remarcă în mod special Ivo Daneu, căpitanul reprezentativei iugoslaviei.

Echipa Dinamo București, va alinia în acest meci formația obișnuită, din care nu vor lipsi cunoscuții internaționali Albu, Novac, Diaconescu, Cernea, Viciu.

Partida începe la orele 19.

Fotbaliștii români în Brazilia

Fotbaliștii români sosiți acum cîteva zile la Rio de Janeiro, își continuă antrenamentele în vederea începerii turneului în Brazilia. După cum am mai anunțat, în primul meci fotbaliștii români vor întîlni formația Gremio Porto Alegre. Partida va avea loc la 11 ianuarie.

vremea

Ieri în țară : Vremea a fost friguroasă, cu cerul variabil, mai mult acoperit în sudul Transilvaniei și Munteniа, unde local a nins. Vîntul a prezentat intensificări locale în vestul Olteniei, Moldova, estul Bărăganului și Dobrogea, mai ales în prima parte a zilei, viscolind zăpada. Temperatura aerului a scăzut în cea mai mare parte a țării, înregistrînd la ora 14 valori cuprinse între minus 13 grade la Joseni, Gurahonț și Banloc și minus 4 grade la Polovraci. **În București :** Vremea a fost friguroasă, cu cerul variabil. A nins slab. Vîntul a suflat slab pînă la potrivit. Temperatura maximă a fost de minus 5 grade.

Timpul probabil pentru 11, 12 și 13 ianuarie. În țară : Vreme umedă cu cerul mai mult acoperit. Vor cădea ninsori temporare, mai ales în jumătatea de sud a țării, unde vîntul va prezenta intensificări la începutul intervalului și va spulbera zăpada. În rest vîntul va sufla potrivit. Temperatura în creștere ușoară. Minimele vor fi cuprinse între minus 17 și minus 7 grade, mai ridicate la sfîrșitul intervalului, iar maximele între minus 8 și plus 2 grade.

În București : Vreme umedă cu cerul mai mult acoperit. Vor cădea ninsori temporare. Vîntul va prezenta intensificări spulberînd zăpada. Temperatura se menține coborîtă.

STAREA LUI BLAIBERG CONTINUĂ SĂ SE AMELIOREZE

Starea sănătății pacientului Philip Blaiberg continuă să se amelioreze, se arată într-un buletin publicat de spitalul „Groote Schuur". Nu s-a manifestat nici un semn de infecție sau de „respingere" a organului transplantat. În cursul dimineții de marți, bolnavul s-a așezat pe marginea patului timp de 15 minute.

Prof. Christ Barnard a făcut cîteva remarci asupra hemoragiei gastro-intestinale care a agravat luni starea sănătății lui Mike Kasperak, operat în S.U.A. de profesorul Norman Shumway. „Cînd corpul omenesc este supus unei tensiuni arteriale prea puternice, a explicat Barnard, se produc ulcere însoțite de hemoragii. Acest fenomen nu are nici o legătură cu fenomenul de incompatibilitate biologică". În ceea ce ne privește, a continuat Barnard, am încercat să prevenim aceste eventuale hemoragii și în consecință am administrat, atît lui Louis Washkansky, cît și lui Philip Blaiberg, medicamente pentru a neutraliza aciditatea normală a stomacului.

În fotografia alăturată: intrarea spitalului „Groote Schuur" din Capetown păzită de poliție.

PREGĂTIRI PENTRU „OLIMPIADA ALBĂ"

Învins în primul concurs internațional de anvergură al noului sezon de schi, campionul mondial, francezul Jean Claude Killy, a cîștigat de o manieră spectaculoasă slalomul uriaș de la Adelboden. După prima manșă, desfășurată dimineața, în fruntea clasamentului se afla elvețianul Edmund Bruggman (învingător la Hindelang). În cea de a doua manșă Killy s-a comportat însă strălucit demonstrînd din plin marile sale calități.

În „Cupa Mondială", pe primul loc se află acum, la egalitate de puncte, Killy și Bruggman, cu cîte 45 puncte, urmați de Billy Kid (S.U.A.) cu 22 puncte.

La concursul de patinaj viteză de la Alma Ata, Vladimir Vikulov a fost cronometrat pe distanța de 500 m cu timpul de 41". Locul secund a revenit lui Vadim Vasnețov cu 41"3/10. O frumoasă evoluție a avut Viaceslav Petrov, învingător în probele de 5 000 și 10 000 m cu 8'01"5/10 și respectiv 16'49"8/10.

Cu prilejul concursului internațional de patinaj viteză desfășurat la Innsbruck, sportivul italian Elio Locatelli a obținut o surprinzătoare victorie în proba de 500 m. El a realizat timpul de 41"4/10, învingînd cu o zecime de secundă pe recordmanul mondial Erhard Keller (R. F. a Germaniei).

In apropiere de Oslo a avut loc o competiție internațională de schi. Proba de 15 km fond a revenit norvegianului Paal Tyldum, care a realizat timpul de 56'30". Proba feminină de 5 km s-a încheiat cu victoria sportivei Gustavsson (Suedia) în 21'45".

Localitatea Les Gets (Franța) a găzduit un concurs internațional feminin de schi. Proba de slalom uriaș a fost cîștigată de Dominique Mathieux în 1'16"76/100.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

AU LUAT SFÎRȘIT CAMPIONATELE DE TENIS ALE AUSTRALIEI DE VEST. ÎN FINALA PROBEI DE DUBLU FEMEI victoria a revenit perechii Billie Jean King-Rosemary Casals (S.U.A.), învingătoare cu 8—6, 4—6, 6—2 în fața cuplului australian Sherrif-Court. Proba de dublu bărbați s-a încheiat cu un rezultat surpriză : cuplul englez Graham Stillwell-Peter Curtis a învins cu 6—4, 3—6, 6—4 pe cunoscuții jucători australieni Bili Bowrey-Ray Ruffles.

SELECȚIONATA MASCULINĂ DE HANDBAL A MOSCOVEI a jucat la Dresda cu reprezentativa acestui oraș. Jocul s-a încheiat la egalitate : 20—20 (8—13).

CAMPIONATELE UNIONALE DE PATINAJ ARTISTIC, desfășurate la Voskresensk, au furnizat o mare surpriză : tînăra elevă Galina Grijibovskaia a cucerit titlul de campioană unională, învingînd-o pe campioana de anul trecut și principala favorită a întrecerilor, Elena Sceglova. La masculin, victoria a revenit lui Serghei Cetveruhin, iar în proba de dans titlul a fost atribuit perechii Irina Grișkova-Viktor Rijkin.

TERASELE MUNTELUI HUTOU

note de drum din R. P. Chineză

Marea Japoniei din est, deșertul Gobi din vest, cu vesnicul lor dezechilibru de temperatură și presiune atmosferică — de unde și pendulația amplă și violentă a vînturilor — imprimă nordului Chinei nu numai anumite particularități climatice, dar îi clădesc deasupra și un văzduh deseori roșcat, prin care lumina zilei se cerne anevoie. Vîntul, bătînd dintr-o direcție, e cărăuș al umezelei și ploii, dar venind din altă parte aduce uscăciune și pulbere nisipoasă de o granulație microscopică pe care o așterne pe cîmpii și pe versanții munților.

Cu unul din aceste convoaie de particule migratoare ne-am întîlnit undeva pe deasupra munților. Călătoream cu un avion de la Cianciun spre Pekin.

Spre deosebire de sudul subtropical care etalează un mozaic floral sclipitor, nordul frapează prin austeritatea peisajului, pe care, o toponimie caracteristică, brodată cu metafore, îl plasează într-o lume a legendelor, relevînd totodată înclinația oamenilor spre poezie și cugetare.

În provincia Șensi am poposit cîteva ore în orașul Ian-ciuan, care în traducere înseamnă „Izvorul Soarelui", nume datorat probabil faptului că din toate localitățile vecine înșirate pe valea rîului Tuan-hă soarele este văzut în fiecare dimineață țîșnind de aici, de după crestele munților Taihan. Văzute de aproape, defileele acestor munți bătrîni îți dau deseori senzația pătrunderii într-un cadru extraterestru, cu stîncării golașe, calcinate, în curs de elaborare. Natura pare angajată într-o campanie pentru păstrarea zăcămintelor minerale pe care le-a tezaurizat cîndva, la începutul lumii. Totuși, e nevoită să cedeze. Dovadă : caravanele de remorci cu roți de cauciuc, trase de cai și catîri, ce duc mereu de la gurile minelor spre coșurile fumegînde ale uzinelor bulgări lucioși și grei de lignit, huilă și antracit.

Pe lîngă minerii ce-și succed schimburile de lucru în galeriile și abatajele din subteran, mai există însă aici și o altă populație stabilă. În lipsa terenuiui șes, populația de aici a împins agricultura, cu multă inventivitate și ingeniozitate, la cote de altitudine din ce în ce mai ridicate, pe prispele cioplite în piatră. Tot ce se află acum acolo a trecut prin mîna omului, a fost cărat de jos, din văi, cu cobilița, pe umerii lui : pămîntul și îngrășămintele, semințele și apa cu care, pe timp de secetă, udă la rădăcină fir cu fir, grîul și porumbul, coaliarul și legumele.

Și cu cît ții drumul mai departe printre culmile acestea supuse unei migăloase și reușite chirurgii estetice, priveliștea ogoarelor piramidale cu îndrăzneața lor ritmică ascendentă pe curbele de nivel, capătă valoarea simbolică a unor trepte definitiv cucerite prin forța muncii, în lungul și greul urcuș al omului spre dominarea naturii.

Punctul terminus al călătoriei noastre prin regiune era Tageai, un sătuc aflat în valea muntelui Hutou („Capul Tigrului"). Privite de jos, din sat, parapetele teraselor de pe povîrnișuri dau impresia unui zid de cetate, cu turnuri bizare și contraforturi de proporții ciclopice, iar masivitatea pietrei contrastează izbitor cu transparența imaterială a cerului azuriu. În schimb, devale, terasele în evantai, perfect îmbinate, dau întregului versant escaladat aspectul unui lan compact ce-și leagănă grînele într-un joc vesel de ape aurii. E, în expresia cea mai concretă, concluzia dialogului dintre om și munte pe tema fertilității.

Meșteșugul agriculturii în terase, care a făcut din țăranul chinez și un deținător de cunoștințe — empirice în trecut, științifice azi — de geodezie, arhitectură și construcții, dăinuie la Tageai, din vremuri vechi. S-au cățărat oamenii pe munți ; dar peticele de teren cultivabil rezultate din munca lor, aparțineau odinioară, ca și munții în care erau implantate, moșierilor și chiaburilor cu care erau obligați să împartă toată agoniseala. Din ce rămînea după dijmuială, mai trebuia rupt odată pentru achitarea impozitelor în bani și în natură, operație pe care lista funcționarilor statului burghezo-feudal o executa cu o rapacitate proverbială. În cele din urmă, pălmașul se alegea cu un sfert sau poate și mai puțin din cît recoltase. Cum trăia e ușor de închipuit, dacă trai se putea numi existența aceea chinuită și nesigură, cu o nutriție nici o dată peste minimul necesar refacerii puterii de a se pune în mișcare și a-și relua munca epuizantă, de rob al muntelui. Asta în anii așa zis buni, cînd totul decurgea oarecum normal. Veneau însă și ani foarte răi, fie cu secete pîrjolitoare, fie cu pioi torențiale care măturau culturile cu terase cu tot și lăsau muntele gol ca în palmă. La Tageai ne-au fost evocate multe asemenea tragedii. Fiecare din cele 83 de familii ce-și împletesc azi destinele în acest sătuc răzleț din creierii munților își are un pomelnic de victime ale foametelor ce făceau ravagii în China de altă dată. Și dacă, aici, ca și întreaga țară, viața a luat un alt curs, dacă nesiguranța zilei de mîine a dispărut, iar omul nu mai îngenunchează neputincios în fața unei naturi avare și capricioase, meritul este al orînduirii populare.

După eliberarea țării, foștii dijmași de la Tageai, deveniți stăpîni ai soartei lor, au trecut de la munca individuală pe micile parcele amenajate după modestele puteri ale fiecăruia, la o acțiune coordonată, de proporții fără precedent. Forța aceasta nouă, colectivă, nu numai că a scos oamenii din izolarea și sîngurătatea străveche, dar i-a făcut și mai încrezători în propria lor destoinicie. Cînd în 1953 și-au întocmit un plan desfășurat pe 10 ani, nimeni nu se îndoia că vor reuși să realizeze ceeace-și propuneau : să reamenajeze vechile terase, contopind cîte 2—3 în una singură și construind altele în locuri mai greu accesibile, astfel ca în final terenul cultivabil al brigăzii lor de producție să cuprindă șapte ripe, opt curmături, toate povîrnișurile de pe o parte a muntelui și platourile. Trei ani au muncit fără contenire : iarna la dizlocarea stîncilor, la construcția digurilor și căratul pămîntului în terase, iar din primăvară pînă toamna la lucrările agricole obișnuite. Planul era depășit sistematic, procedeele agrotehnice avansate determinau o creștere continuă a productivității muncii pe unitatea de suprafață. În 1956, însă... calamitate ! Torenții au inundat semănăturile, au dărîmat digurile de pămînt. Pînă în anul următor le-au refăcut, nu însă îndeajuns de solid ca să reziste puhoaielor din 1958. Deci totul a trebuit să fie reluat de la capăt. Noile diguri au fost clădite mai groase și mai înalte, în formă de arc de cerc, să reziste mai bine la eventualele izbituri ale torenților. Cu asta se părea că forța distrugătoare a ploilor a fost definitiv zăgăzuită ; mai rămînea de învins seceta. Cum ? Riu în apropiere nu au și chiar avînd, a urca apa pînă în vîrful muntelui, ar fi presupus un consum enorm de energie, materiale, instalații de pompare. Așa ceva nefiind nici rentabil, nici posibil, cei din Tageai au găsit altă soluție eficace : au construit la diferite cote rezervoare de piatră, de forma unor damigene, din care apa acumulată în sezonul ploios urma să fie scoasă la nevoie și distribuită culturilor însetate.

Astfel, cel de-al doilea inamic era, dacă nu complet lichidat, pus totuși la respect și împiedicat să compromită recoltele. În 1963, Tageai-ul a primit însă o nouă lovitură : o furtună cu ploaie, cum nu s-a mai pomenit din moși-strămoși. Șapte zile și șapte nopți a turnat cu găleata, potopul încheindu-se cu un bilanț catastrofal : peste o sută de diguri distruse, terasele transformate în băltoace de noroi, satul aproape în întregime inundat, locuințele surpate, drumurile de acces spre restul lumii astupate în urma alunecărilor de teren. Totul părea pierdut. Și totuși mica colectivitate umană de la Tageai a găsit resurse pentru a face față și acestei situații. Cînd primii trimiși din partea conducerii provinciei au putut răzbi pînă acolo, i-au găsit grupați pe echipe, lucrînd calm la repararea digurilor și săparea șanțurilor pentru scurgerea apei ce băltea în terase, la repararea caselor și deblocarea drumurilor. Și-au construit locuințe noi, incomparabil mai bune decît cele dinainte, iar toamna, în afară de cerealele pentru consumul propriu, au putut vinde și statului un anumit surplus. Refăcute, terasele de pe munte sînt protejate acum de diguri și parapete de piatră cu temelii adînci, apte să reziste sute de ani oricăror intemperii. Ogoare în scară. Fiecare treaptă, o grefă de cîmpie.

Așa cum l-am cunoscut, cu blocurile sale de locuințe electrificate și radioficate, cu castel de apă și instalație de canalizare, cu școală, dispensar, creșă și magazin universal, cu moderne construcții zootehnice și linie de funicular pentru căratul îngrășămintelor la terasele de pe munte, noul Tageai demonstrează convingător adevărul încrustat de bătrînii noștri în zicala : „Omul sfințește locul".

În ambianța de progres a așezării dintre colții muntelui „Capul Tigrului" nu sînt de găsit urme vizibile ale încercărilor prin care a trecut. Nici atitudinea localnicilor nu se remarcă prin ceva deosebit. Sînt oameni foarte obișnuiți, modești și prietenoși, veseli și ospitalieri.

La Tageai, mîna omului a dăltuit clar și trainic însemnele progresului în cartea de piatră a muntelui.

Al. N. TRESTIENI

viața internațională

Belgia se adresează Washingtonului !

„Este necesară soluționarea pașnică a problemei vietnameze"

BRUXELLES 9 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al guvernului belgian a făcut cunoscut că Bruxellesul a exprimat Washingtonului convingerea sa „că trebuie să se folosească toate prilejurile pentru angajarea unor tratative, singurele care pot conduce spre o soluționare pașnică a problemei vietnameze". Această soluție pașnică, se spune în declarația remisă de ministrul de externe belgian, Pierre Harmel, ambasadorului S.U.A. la Bruxelles, Ridgway Knight, este dorită în mod unanim de opinia publică belgiană și de parlament, așa cum reiese din rezoluțiile votate la sfîrșitul anului trecut . Purtătorul de cuvînt s-a referit la recenta declarație a ministrului afacerilor externe al Republicii Democrate Vietnam, Nguyen Duy Trinh, cu privire la condițiile în care ar putea fi inițiate tratative, declarație pe care el a apreciat-o a fi „importantă și demnă de a fi examinată cu atenție".

LUPTELE DIN YEMEN

Armata republicană a deschis drumul de la Sanaa la Taez

CAIRO 9 (Agerpres). — Forțele republicane yemenite au respins o nouă încercare de infiltrare a elementelor regaliste în sectorul Jeizan-Meidy din nordul țării, a declarat colonelul Abdallah Barakat, ministrul de interne al Yemenului, relatează ziarul „Al Akhbar". Forțele republicane au capturat arme și prizonieri. El a arătat că drumul de la Sanaa la Taez a fost deschis în urma operațiilor de curățire efectuate cu succes de către armata republicană yemenită. Sînt în curs operațiuni pentru redeschiderea drumului Sanaa-Hodeida. Ministrul yemenit a dezmințit informațiile, potrivit cărora autovehicule blindate regaliste ar fi atacat orașul Sanaa. El a precizat că piese de artilerie grea ale forțelor regaliste, aflate în unele poziții din regiunea muntoasă care înconjoară Sanaa, ar fi lovit unele puncte ale cartierelor mărginașe ale orașului, dar că aceste poziții au fost distruse.

P. C. din Japonia se pronunță pentru suveranitatea și neutralitatea țării

UN ARTICOL APARUT IN ZIARUL „AKAHATA"

TOKIO 9. — Corespondentul Agerpres, F. Țuiu, transmite: Ziarul „Akahata", organul Partidului Comunist din Japonia, publică un articol în care se pronunță pentru abrogarea alianței militare japono-americane, retrocedarea imediată a insulelor Ryukyu și adoptarea unei politici independente, pașnice și neutre. Partidul Comunist din Japonia — scrie ziarul — consideră că în vederea apărării suveranității și independenței țării, în fața pericolului de agresiune din partea puterilor imperialiste, poporul japonez are dreptul la autoapărare. În acest sens, el preconizează „măsuri necesare și adecvate de apărare", după ce Tratatul de securitate japono-american va fi abrogat.

Poporul japonez — se subliniază în articol — este chemat să se pronunțe împotriva alianței militare japono-americane, pentru înaintarea Japoniei pe drumul independenței, păcii și neutralității.

ITALIA

LUCRĂRILE DIRECȚIUNII PARTIDULUI SOCIALIST UNIFICAT

ROMA. — Corespondentul Agerpres Giorgio Pastore transmite: Lucrările Direcțiunii Partidului Socialist Unificat s-au deschis cu prezentarea raportului lui Pietro Nenni, președintele partidului, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri italian. El a arătat că guvernul consideră că viitoarele alegeri parlamentare pot fi fixate pentru 26 mai, ceea ce înseamnă că parlamentul va trebui dizolvat la mijlocul lunii martie. Deoarece mai rămîne puțină vreme pentru desfășurarea lucrărilor Camerei deputaților și Senatului, Nenni s-a referit la o serie de legi care, după părerea sa, ar trebui aprobate pînă la dizolvarea parlamentului. În același timp, el a lăsat să se înțeleagă că întreg programul guvernului nu va putea fi realizat. În problemele de politică externă, Pietro Nenni a menționat, în primul rînd, necesitatea ca Statele Unite să nu rateze posibilitatea care s-a conturat, de a se ajunge la o soluționare negociată a războiului din Vietnam.

CONGRESUL INTERNAȚIONAL AL INTELECTUALILOR DE LA HAVANA

HAVANA 9. — Corespondentul Agerpres, Victor Stamate, transmite : Lucrările Congresului internațional al intelectualilor de la Havana au continuat pe comisii. În comisia numărul 1 a luat cuvîntul Cu Hay Can, adjunct al ministrului culturii al R. D. Vietnam, care s-a ocupat de rolul claselor în cultura națională, de problema emancipării naționale și sociale în dezvoltarea culturii naționale. Ralph Millavap, directorul publicației engleze „Socialist Register", a propus congresului să lanseze o chemare către toți intelectualii din lume în vederea intensificării luptei ideologice împotriva imperialismului, propunere care a fost acceptată în unanimitate. În comisia numărul 2 s-au desfășurat discuții în jurul problemei formării omului nou. Poetul român Darie Novăceanu a vorbit despre demnitatea omului.

Acad. Remus Răduleț a prezentat în comisia numărul 5 referatul „Contribuția științei și tehnicii în stabilirea unui climat de colaborare și de înțelegere între popoare". După ce a arătat rolul deosebit de important al tehnicii, proceselor tehnologice și invențiilor în dezvoltarea materială și spirituală a unui popor, șeful delegației române a relevat însemnătatea extinderii cercetării științifice și a dezvoltării cooperării internaționale în domeniul științei și tehnicii. Subliniind importanța asigurării unui climat de pace, de libertate, de discuții și de cooperare pentru progresul științei și tehnicii, acad. Remus Răduleț a spus că România activează neobosit pentru menținerea păcii mondiale, pentru cooperare cu toate țările, indiferent de regimul lor social.

30 000 DE SEMNĂTURI

„Manifestul școlilor superioare împotriva legilor excepționale" a fost semnat încă înaintea începerii sărbătorilor de iarnă de peste 30 000 de studenți și peste 300 de profesori de la universitățile din R. F. a Germaniei — relatează în nr. 1/1968 săptămînalul vest-german „Die Andere Zeitung". „Manifestul" se pronunță împotriva planurilor de adoptare a așa-numitei legislații excepționale.

Săptămînalul se pronunță pentru extinderea campaniei de semnături în întreprinderi și diferite organizații obștești. În acest fel „celor peste 30 000 de semnături, strînse în universități, li se vor alătura alte zeci și zeci de mii". Cererea exprimată în manifest, de a nu acorda, la următoarele alegeri parlamentare, voturile acelor candidați care sprijină legislația, poate căpăta pe această cale o hotărîtoare greutate politică — încheie „Die Andere Zeitung".

În fotografie : o demonstrație care a avut loc la Essen împotriva legislației excepționale.

FESTIVITĂȚILE DE LA ASSUAN

ASSUAN 9 (Agerpres). — Pe șantierul barajului înalt de la Assuan a avut loc la 9 ianuarie o festivitate consacrată celei de-a 8-a aniversări a construcției barajului și punerii oficiale în funcțiune a primelor agregate ale nodului hidraulic Assuan. La festivitate a participat, la invitația președintelui Nasser și a guvernului R.A.U., delegația guvernamentală sovietică condusă de K. Mazurov, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Cu acest prilej au fost puse în funcțiune cea de-a treia și cea de-a patra turbină a hidrocentralei și a început instalarea rotorului celei de-a șasea turbine.

J. Grey Gorton, noul premier australian

CANBERRA 9 (Agerpres). — Marți, senatorul John Grey Gorton a fost ales lider al Partidului liberal și, în acest fel, devine în mod automat noul prim-ministru al Australiei, succedînd pe Harold Holt, decedat tragic la 17 decembrie.

Agențiile de presă transmit că Gorton urmează să depună miercuri jurămîntul în fața guvernatorului general al Australiei, lordul Casey, reprezentantul reginei Elisabeta a II-a a Angliei.

Comentînd numirea lui Gorton în această funcție, agenția Associated Press scrie că „este puțin probabil ca aceasta să aducă vreo schimbare în politica externă a Australiei".

★

John Grey Gorton s-a născut în anul 1911, și-a făcut studiile medii într-un colegiu din statul Victoria, după care a urmat cursurile Universității Oxford. În timpul celui de-al doilea război mondial, între anii 1940—1944, a fost pilot în forțele aeriene militare australiene. El și-a început activitatea politică în anul 1949. Din anul 1958 Gorton a deținut funcții ministeriale, ultima dintre ele fiind portofoliul de ministru al educației și științelor.

VENEZUELA:

OPINIA PUBLICĂ CERE AMNISTIEREA TUTUROR DEȚINUȚILOR POLITICI, RESTABILIREA LIBERTĂȚILOR DEMOCRATICE

De curînd, în Venezuela s-a anunțat amnistierea unor deținuți politici, victime ale represiunilor antidemocratice dezlănțuite de regimul de tristă memorie al lui Betancourt și continuate de urmașii săi. Astfel, 460 de patrioți urmează să-și recapete libertatea după o îndelungată detențiune.

Rămîne însă în afara amnistiei un mare număr de deținuți.

Amnistia va afecta în primul rînd pe participanții la revoltele din 1962, îndreptate împotriva fostului președinte Romulo Betancourt. Contrar așteptărilor, nu s-a anunțat amnistierea fraților Gustavo și Eduardo Machado, membri ai C.C. al Partidului Comunist din Venezuela și foști membri ai parlamentului venezuelean, arestați împreună cu alți deputați în 1963, prin încălcarea imunității parlamentare. Timp de patru ani ei au fost privați de libertate, fără să fie judecați. Repetatele cereri pentru eliberarea lor, venite din partea unor personalități politice marcante din țară și străinătate, a opiniei publice interne și internaționale s-au soldat, în iulie 1967, cu înscenarea unui simulacru de proces în fața tribunalului militar din Conejo Blanco și condamnarea lor la 8 ani închisoare. În urma recursului, pedeapsa a fost comutată la... 10 ani de detențiune. Viața celor doi patrioți, după cum anunță agențiile de presă, este în primejdie. Eduardo Machado, în vîrstă de 65 de ani, este grav bolnav, ca și alți deținuți, de altfel, din cauza tratamentului inuman la care sînt supuși. Ridicîndu-și glasul de protest împotriva privării de libertate a patrioților venezueleni, opinia publică vrea să împiedice noi fărădelegi, să zădărnicească repetarea cazului Alberto Lovera, al lui Donato Carmona, Carmelo Mendos, Juan Petro Rojas, victime ale agenților Digepolului (Direcția generală a poliției venezuelene). Ea cere să se deschidă porțile cumplitei închisori din insula Tacarigua, unde sînt întemnițați 200 de oameni, să fie puși în libertate toți deținuții lagărelor de concentrare Cabure, Cachipo, Urica — unde, după cum au constatat unele anchete, se practică torturi împotriva celor închiși — să fie legalizate partidele politice interzise. Pentru ridicarea interdicției Partidului Comunist din Venezuela, legalizarea tuturor mișcărilor revoluționare și eliberarea membrilor partidului comunist s-a pronunțat de curînd o cunoscută personalitate, Jovito Villalba, președintele partidului Uniunea republicană democratică, partid care face parte din coaliția guvernamentală din Venezuela. Anul trecut, guvernul a suspendat și restabilit în două rînduri garanțiile constituționale, a acordat amnistii și a ordonat masive arestări, în funcție de tensiunea la care se ridica și apoi cobora barometrul vieții politice interne. În felul acesta, numărul deținuților politici a crescut și descrescut temporar, dar temnițele au funcționat continuu ca instrument de presiune. Forțele armate au continuat să „pacifice" satele înfometate, răsculate, să înăbușe grevele muncitorești, demonstrațiile studențești. Dar, atîta vreme cît guvernul va face uz de represalii și nu va întreprinde nimic pentru a pune capăt săraciei, el nu va obține pacificarea țării — declara un cunoscut parlamentar venezuelean, Jorge Dager.

Acest punct de vedere este împărtășit de toate forțele progresiste din țară. Operațiunile succesive de strîngere și de slăbire a chingilor nu pot aduce liniștea, pentru că ele contravin cererilor opiniei publice venezuelene, care militează pentru lichidarea definitivă a sistemului de represalii și a lagărelor de concentrare, pentru eliberarea integrală a deținuților politici și revenirea la legalitate deplină, pentru democrație și lichidarea aservirii țării față de capitalul străin.

G. BONDOC

agențiile de presă transmit:

Un pod peste Bosfor va lega continentele Europa și Asia s-a anunțat luni la Istanbul. După cum a declarat ministrul turc al lucrărilor publice, Orhan Alp, realizarea acestui pod uriaș va costa aproximativ 7 milioane dolari. Lucrările lui vor începe în acest an și se vor termina în 1973.

O expoziție de artă populară românească s-a deschis la Galeria Centrului de artă din Havana sub auspiciile Consiliului național al culturii din Cuba și ale ambasadei României. Expoziția cuprinde piese dintre cele mai reprezentative ale principalelor genuri ale creației artistice populare : covoare și broderii, ceramică și pictură, costume naționale din diferite provincii ale țării, crestături în lemn și obiecte de uz casnic — majoritatea datînd de la sfîrșitul secolului al XIX-lea, iar altele avînd o vechime de peste 150 de ani.

Cosmonauții sovietici Pavel Popovici, Andrian Nikolaev, Valeri Bîkovski, Pavel Beleaev și Alexei Leonov au absolvit Academia tehnică militară de aviație din Moscova. Lucrările lor de diplomă au tratat diferite probleme ale aviației și cosmonauticii. Cosmonauții Iuri Gagarin și Gherman Titov urmează, de asemenea, să susțină în curînd lucrările lor de diplomă pentru absolvirea Academiei.

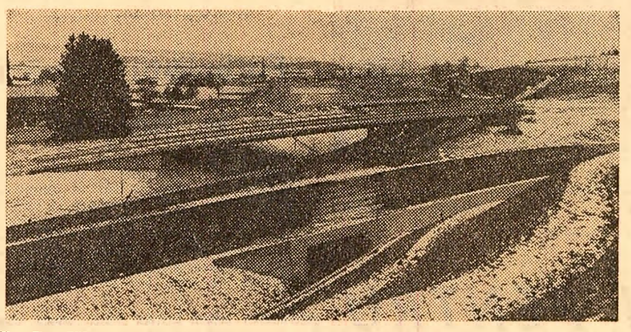

Intre principalul aeroport elvețian — cel de la Kloten — și orașul Zürich a fost dată în folosință o nouă autostradă rezervată traficului de deservire aeriană.

Președintele R. D. Vietnam, Ho Și Min, l-a primit pe prințul Norodom Phurissara, ministrul afacerilor externe al Cambodgiei, care la invitația ministrului de externe al R. D. Vietnam face o vizită de prietenie la Hanoi. Agenția V.N.A. anunță că în aceeași zi au început convorbirile dintre Norodom Phurissara și Nguyen Duy Trinh, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul de externe al R. D. Vietnam, în probleme de interes comun pentru cele două părți.

Ansamblul folcloric „Oltenia" a dat primul spectacol în Pakistan, la Rawalpindi, sub auspiciile Consiliului pakistanez de artă. Spectacolul s-a bucurat de un frumos succes. Au asistat personalități politice și culturale, șefi ai misiunilor diplomatice și un numeros public. Presa pakistaneză a publicat numeroase cronici elogiind spectacolul.

Miniștrii petrolului din Arabia Saudită, Kuweit și Libia, principalele țări petroliere arabe, au semnat marți la Beirut un acord prin care este creată „Organizația inter-arabă a petrolului". Sediul acestei organizații va fi în Kuweit. Tot marți, la Beirut a luat sfîrșit cea de-a 11-a conferință extraordinară a Organizației țărilor exportatoare de petrol (O.P.E.C.). Participanții au acceptat oferta companiilor concesionare privind eliminarea progresivă a rabatului de 6,5 la sută care a fost acordat acestor companii din cauza închiderii Canalului de Suez.

Guvernatorii băncilor centrale din șapte țări grupate în așa-numitul „Pool al aurului" (S.U.A., Anglia, Olanda, Belgia, R.F.G., Italia și Elveția) s-au întrunit la Basel în sesiune ordinară. Ei au examinat diverse aspecte ale actualei crize a dolarului, și în special măsurile anunțate de președintele Johnson pentru redresarea monedei americane.

Ofițerii care au participat la încercarea de lovitură de stat, inițiată de regele Constantin la 13 decembrie 1967, au fost eliberați — relatează agenția France Presse. Printre aceștia se află generalii Peridis, Essermann și Vidalis.

ÎNCHEIEREA CONVORBIRILOR AMERICANO-IZRAELIENE

SAN ANTONIO 9 (Agerpres). — Luni seara s-au încheiat convorbirile oficiale dintre președintele Johnson și primul ministru al Izraelului, Levi Eshkol, care au avut loc la reședința din Texas a președintelui S. U. A. Ei au discutat situația din Orientul Apropiat și o serie de probleme în cadrul relațiilor bilaterale dintre cele două țări. Casa Albă a precizat că președintele Johnson s-a declarat de acord să procedeze la o examinare și trecere în revistă constantă și binevoitoare a capacității militare a Izraelului. Interlocutorii au remarcat cu satisfacție că trimisul special al secretarului general al O.N.U., Gunnar Jarring, a început discuțiile cu guvernele interesate și și-au afirmat sprijinul pentru misiunea acestuia. Președintele Johnson și primul ministru Eshkol și-au exprimat intenția de a continua tradiționalele legături strînse dintre cele două țări.

Pregătiri pentru deblocarea Canalului de Suez

CAIRO 9. Corespondentul Agerpres, C. Oprică, transmite : În numărul său de marți, oficiosul egiptean „Al Ahram" scrie că experții organismului Canalului de Suez vor termina înainte de sfîrșitul acestei săptămîni raportul detaliat asupra operațiilor de curățire a unei regiuni a Canalului, necesare degajării celor 15 vase sub pavilion străin blocate în timpul conflictului arabo-izraelian izbucnit la 5 iunie 1967. Organismul Canalului a cerut deja luni comandanților celor 15 nave să verifice starea de funcționare a vaselor lor în vederea acestor operațiuni de degajare.

Același ziar menționează că organismul Canalului poate să execute operația de degajare a celor 15 nave și că ea trebuie să se desfășoare sub controlul autorităților R.A.U.

„Al Ahram" informează totodată că generalul Abdel Moneim Riad, șeful statului major al forțelor armate ale R.A.U., și contraamiralul Fouad Zikri, comandantul-șef al marinei, au făcut o vizită unităților staționate pe malul vestic al Canalului.

Preocupări economice la început de an

CORESPONDENȚĂ DIN VIENA DE LA PETRE STANCESCU

Astăzi parlamentul austriac se întrunește în prima sa ședință din acest an. Dezbaterile vor debuta cu proiectul unei legi auxiliare la buget, menită să aducă autorităților centrale un spor al veniturilor pentru 1968 în valoare de 1,8 miliarde șilingi. Străduințele de a suplimenta posibilitățile financiare ale guvernului federal sînt generate de situația economică, unde sînt de învins dificultăți apărute mai ales în 1967, cu tendințe de prelungire și pe o anumită perioadă a anului în curs. Analiza întocmită recent de Institutul austriac pentru cercetări economice semnalează o slăbire în continuare a conjuncturii în ultimele luni. Ritmul de creștere a produsului național brut a scăzut în al treilea trimestru al anului 1967 sub 2 la sută. Făcînd bilanțul anului trecut, analiza ajunge la următoarele constatări pe ramuri ale economiei : o stagnare în producția industrială ; agricultura a avut însă rezultate bune. Ea a livrat cu 10 la sută mai multă carne și cereale ; industria a investit cu 13 la sută și construcțiile — cu 33 la sută mai puțin ca în 1966; în schimb investițiile publice au crescut cu 20 la sută ; exporturile s-au mărit cu 7 la sută, importurile au scăzut cu 2 la sută.

Economiștii sînt de părere că evoluția situației economice nu trebuie privită cu pesimism. Se consideră că momentul depășirii actualelor fenomene și al înviorării conjuncturii ar putea să intervină la sfîrșitul primăverii.

Mult disputată este problema investițiilor. În primul rînd, sînt analizate sursele de realizare și asigurare a fondurilor necesare investițiilor, mai ales a celor publice. Părerile exprimate în diferite cercuri consideră suficiente posibilitățile interne proprii ; există însă opinii ale unor grupuri influente care preconizează o afluență mai mare a capitalurilor străine. Este luată în considerare și măsura împrumuturilor externe. Fără a aborda problema ca atare, oficiosul „Wiener Zeitung" consideră totuși că „a investi numai cu bani străini este prea riscant și adesea imposibil".

Unele propuneri, deocamdată mai puțin conturate, se referă la soluții care să ducă la o centralizare și programare a activității de investiții. În acest scop ar urma să fie creată o bancă specială pentru investiții. După cum scrie „Salzburger Nachrichten", experții Partidului socialist ar vedea în această soluție un instrument de economie dirijată care ar permite strîngerea laolaltă a mijloacelor de finanțare. Deși e prematur a anticipa șansele realizării unei asemenea propuneri, ea a stîrnit împotriviri în rîndurile întreprinzătorilor. Ziarul consideră totuși că o bancă de investiții ar fi totuși avantajoasă pentru a facilita acoperirea creditelor, dată fiind structura industriei austriece. Potrivit unor date comunicate recent în timpul dezbaterilor bugetare din parlament, 80 la sută din întreprinderile austriece numără pînă la cinci salariați, 19,9 la sută — 6 pînă la 500 și numai 0,1 la sută au mai mult de 500 de angajați. Uzinele etatizate reprezintă aproape două treimi din marea industrie. „70 la sută din întreprinderi, scrie „Die Presse", au declarat ca fel predominant al investițiilor raționalizarea, 19 la sută extinderea capacităților de producție și 11 la sută alte scopuri".

Reprezentanții Partidului populist, care formează din aprilie 1966 guvernul, consideră că bugetul pe anul în curs prevede investiții importante și au anunțat pregătirea unor măsuri pentru ameliorarea situației regiunilor țării rămase în urmă. Printre preocupările principale de ordin intern ale guvernului în 1968, cancelarul a menționat recent problemele asigurării locurilor de muncă și a puterii de cumpărare a șilingului.

Partidul socialist, principalul partid de opoziție în parlament, apreciază măsurile oficiale, mai ales în domeniul industriei, ca inadecvate transformării țării într-un stat industrial modern. El preconizează schimbarea structurii economice, un program de investiții pe o perioadă mai îndelungată, întărirea substanțială a sectorului industrial.

Într-o cuvîntare radiodifuzată cu prilejul Anului Nou, președintele Partidului Comunist Austriac, Franz Muhri, a menționat că este necesar să fie asigurată înviorarea conjuncturii și deplina folosire a forțelor de muncă printr-o încurajare planificată a industriei de dezvoltare. Austria, a spus el, trebuie să găsească prin propriile forțe măsurile necesare pentru atingerea acestor scopuri.

Dacă prognozele sînt reținute sau prudente, majoritatea comentariilor consideră anul 1968 un an al speranțelor, mai ales în ceea ce privește dezvoltarea economică.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii